

Tęcza

Żytomierszczyzny

80. rocznica bitwy o Monte Cassino
80-річчя битви під Монте Кассіно

Prezydent RP Andrzej Duda /
Президент РП Анжей Дуда

ORĘDZIE PREZYDENTA RP Z OKAZJI 20-LECIA POLSKI W UE

W przededniu rocznicy wejścia Polski do Unii Europejskiej Andrzej Duda miał wystąpienie do narodu. Mówił w nim o wielkim sukcesie Polaków, o tysiącach inwestycji, ekspansji polskich firm w Europie. Wskazał również na wyzwania, jakie stoją przed wspólnotą, i zachęcił do uczestnictwa w zbliżających się wyborach do Parlamentu Europejskiego.

Szanowni Państwo, Drodzy Rodacy!

20 lat temu dołączyliśmy do Unii Europejskiej.

1 maja 2004 roku to był bardzo dobry dzień dla Polski. Kilka pokoleń marzyło, by powrócić do politycznej wspólnoty zachodniego świata, zjednoczonej Europy i stało się to naszym wspólnym udziałem.

20 lat naszej obecności w Unii to wielki sukces każdego z nas! Tysiące inwestycji, znakomite wykorzystanie funduszy europejskich, ekspansja polskich firm w Europie. Wystarczy rozejrzeć się, jak Polska zmieniła się w tym czasie. Wykorzystaliśmy ten okres znakomicie.

Ale jesteśmy ambitni, chcemy rozwijać się dalej. Potrzebujemy wielkich, strategicznych inwestycji, takich jak Centralny Port Komunikacyjny, po to, byśmy jeszcze szybciej dołączyli do najbogatszych państw Europy.

Szanowni Państwo, Drodzy Rodacy!

Przed Polską i przed Unią Europejską wiele wyzwań dotyczących bezpieczeństwa i gospodarki. Od tego, jak na nie odpowiemy, zależy nasza przyszłość. Będąc w Unii, możemy wpływać na jej kształt, nadawać kluczowe kierunki. Nasz głos ma znaczenie. Dlatego każdego dnia musimy zabiegać o polskie sprawy w Unii Europejskiej!

Nasz wielki rodak – papież Święty Jan Paweł II mówił do nas: „Europa potrzebuje Polski, a Polska potrzebuje Europy”. Te słowa są ciągle aktualne. Dlatego musimy aktywnie uczestniczyć w kształtowaniu Wspólnoty, zgodnie z wartościami wyznaczanymi przez nas od ponad tysiąca lat. Od momentu, kiedy dołączyliśmy do rodziny chrześcijańskich narodów Europy.

Dzisiaj jesteśmy świadkami wielkiego sporu o przyszły kształt Unii

Europejskiej. Pojawiają się niepokojące tendencje do federalizacji, mówi się o zmianach traktatów, które ograniczą suwerenność państw członkowskich. Nasza obecność w Unii Europejskiej to polska racja stanu, ale opowiadamy się za Europą wolnych narodów! Europą Ojczyzn!

Wiemy, że politycy i urzędnicy unijni bywają czasem trudnym partnerem – przekonywaliśmy się o tym w ostatnich latach wielokrotnie. Interesy unijnej biurokracji oraz niektórych państw członkowskich nieraz bywają sprzeczne z polskimi. W Unii każdego dnia trwa walka, twarda walka o interesy poszczególnych krajów i trzeba o nie skutecznie zabiegać.

Dlatego tak ważne będą wybory do Parlamentu Europejskiego, które odbędą się 9 czerwca. Od tego, jakich reprezentantów wybierzemy, będzie zależał kierunek, w którym będzie podążała Unia, oraz jak polskie sprawy w Unii będą prowadzone. Zachęcam Państwa do udziału w tych wyborach.

Szanowni Państwo, Drodzy Rodacy!

Nasza obecność w Unii Europejskiej jest częścią naszej wielkiej wspaniałej historii. Historii Polski, która jest historią wolności.

Polska jest dziś bezpieczna, dynamicznie się rozwija, ma dobre perspektywy, ale właśnie nasza historia uczy nas, że nic nie jest dane raz na zawsze. Dlatego o pomyślność i dobrą przyszłość naszej Ojczyzny należy nieustannie zabiegać.

To jest nasze wielkie zobowiązanie, które płynie z wielkich historycznych momentów.

Jesteśmy dumni z naszej historii, a tym, co łączy wszystkie pokolenia Polaków, są nasze narodowe symbole. W tych majowych, świątecznych dniach, wszyscy zgromadźmy się przy Biało-Czerwonej!

Niech żyje Polska!

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023

Projekt „Polskie Media na Ukraina 2023–2025”
realizowany przez Fundację Wolność i Demokracja.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
Публікація виражає лише погляди автора(ів) і не може бути ототожнена з офіційною позицією Канцелярії прем'єр-міністра

Utwór jest dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowa. Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Berdyczowskiego Oddziału Związku Polaków na Ukrainie. Utwór powstał w ramach zlecenia przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów zadań w zakresie wsparcia Polonii i Polaków za granicą w 2023 roku. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji i o posiadaczach praw.

Wszelkie prawa autorskie do materiałów zawartych na stronie zozpu.org należą do właściciela portalu zozpu.org. Treść strony zozpu.org wraz elementami podlegają ochronie przewidzianej przez międzynarodowe prawo, w tym w szczególności przepisy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Koplowanie, modyfikowanie oraz transmitowanie elektronicznie lub w inny sposób, powielanie, wykorzystywanie i dystrybucja zawartych tu materiałów dozwolona jest przy powołaniu się na portal.

Za treść ogłoszeń, oświadczeń i reklam redakcja nie ponosi odpowiedzialności i pozostawia sobie prawo do skrótów nadesłanych tekstów. Zamieszczamy również teksty, treść których nie odpowiada poglądom redakcji.

AKTUALNOŚCI / АКТУАЛЬНО

Rosjanie ostrzelali świątynię w Karłowce na Donbasie
Rosjani obстріляли храм у Карлівці на Донбасі 4

WYDARZENIE / ПОДІЇ

Warszawskie obchody Dnia Polonii
i Polaków za granicą oraz Dnia Flagi RP
Варшавські заходи з нагоди Дня Полонії
і поляків за кордоном та Дня Прапора РП 5

Obchody Dnia Polonii i Polaków za granicą, Dnia Flagi RP
i święta Konstytucji 3 maja w Żytomierzu
Святкування Дня польської діаспори та поляків за кордоном,
Дня Прапора РП та Дня Конституції 3 травня у Житомирі 7

Na Monte Cassino oddano hołd bohaterom walk
На Монте Кассіно віддали шану героям боїв 8

Polacy walczyli w bitwie o Monte Cassino
Поляки брали участь у битві під Монте Кассіно 10

X Światowy Zjazd Nauczycieli
X Світовий з'їзд учителів 12

POLITYKA / ПОЛІТИКА

Jubileuszowy piknik europejski w Płocku
Ювілейний європейський пікнік у Плоцьку 13

Na Europejskim Kongresie Gospodarczym w Katowicach
głośno było o Ukrainie
На Європейському економічному конгресі в Катовіцах
голосно говорилося про Україну 14

RELIGIA / РЕЛІГІЯ

Prezydent Ukrainy spotkał się z duchownymi
katolickimi i protestanckimi
Президент України зустрівся з католицьким
та протестантським духовенством 16

Miłość za miłość. Lublin w 10. rocznicę kanonizacji
Jana Pawła II
Любов за любов. Люблін у 10-річчя канонізації Івана Павла II 17

Kondolencje
Висловлюємо співчуття 18

PAMIĘTAMY O NICH / ПАМ'ЯТАЄМО ПРО НИХ

W Żytomierzu upamiętniono ofiary wielkiego terroru
У Житомирі вшанували пам'ять жертв Великого терору 19

W Żytomierzu oddano hołd ofiarom katastrofy smoleńskiej
У Житомирі вшановано пам'ять жертв катастрофи під
Смоленськом 20

Obchody Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej
w Żytomierzu
Вшанування пам'яті жертв воєнного злочину – Катинської
трагедії – в Житомирі 18

NAUKA I KULTURA / НАУКА ТА КУЛЬТУРА

Entuzjasta i wielbiciel historii
Ентузіаст і шанувальник історії 22

Jan Paweł II: matki rodzącej, karmiącej, wychowującej
nikt nie zastąpi
Іван Павло II: матері, що народжує, годує і виховує,
ніхто не замінить 24

Otwarcie odnowionych obiektów sportowych
w Żytomierzu
Відкриття відремонтованих спортивних об'єктів
у Житомирі 25

Zakończenie nauki w Szkole Polskiej w Żytomierzu
Закінчення навчання в Польській школі у Житомирі 26

Tęcza Żytomierszczyzny
kwartalnik mniejszości polskiej na Ukrainie

Założyciel i wydawca
Żytomierski Obwodowy Związek Polaków na Ukrainie

Kolegium Redakcyjne
mgr Wiktoria Laskowska-Szczur (redaktor naczelna)
mgr Tetiana Petrowska (redaktor)
ks. mgr lic. Jarosław Giżycki
prof. dr hab. Wołodimir Jerszow
Oleksander Piwowarski
mgr Elwira Gilewicz
dr Olena Staniszevska
Olga Kolesowa, Ruslan Poliszczuk
mgr Denis Ogorodnijczuk (grafik)
Zdjęcia z archiwum Żytomierskiego Obwodowego ZPU

Redakcja
ul. Teatralna, 17/20, gab. 109–111
10014, Żytomierz, Ukraina
tel. +38 (097) 199 83 08
e-mail: zpuzytomierz@gmail.com
www.zozpu.org

Веселка Житомирщини
щоквартальник польської національної меншини в Україні

Засновник і видавець
ГО „Житомирська обласна Спілка поляків України”

Редакційна колегія
маг. Вікторія Лясковська-Щур (головний редактор)
маг. Тетяна Петровська (редактор)
маг. Ярослав Гіжицький
проф. Володимир Єршов
Олександр Півоварський
маг. Ельвіра Гілевич
к.н. Олена Станішевська
Ольга Колесова, Руслан Поліщук
маг. Денис Огороднійчук (верстка)
Фотографії з архіву ГО „Житомирська обласна СПУ”

Редакція
вул. Театральна, 17/20, каб. 109–111
10014, м. Житомир, Україна
тел. +38 (097) 199 83 08
e-mail: zpuzytomierz@gmail.com
www.zozpu.org

Друк
FOP Gembarski O.P. (PD „Żytomyr-Poligraf”)
e-mail: zt_poligraf@i.ua; facebook.com/ztdryk/
Nakład 1000 szt.

Redakcja nie utożsamia się z poglądami autorów nadesłanych materiałów

Друк
ФОП Гембарський О. П. (ДП „Житомир-Поліграф”)
e-mail: zt_poligraf@i.ua; facebook.com/ztdryk/
Наклад 1000 прим.
Редакція може не поділяти думки авторів матеріалів

Rosjanie zniszczyli kościół św. Anny. Foto: Mychajło Uchman /
Росіяни знищили церкву святої Анни.
Фото: Михайло Ухман

ROSJANIE OSTRZELALI ŚWIĄTYNIĘ W KARŁÓWCE NA DONBASIE

Zbudowaną pięć lat temu przez Huculów cerkiew św. Anny, miejscową perelkę architektoniczną, odgrywającą rolę centrum duchowego dla żołnierzy, rosyjscy najeźdźcy zniszczyli ogniem artyleryjskim.

„W tej cerkwi wielu ukraińskich obrońców przyjęło chrzest. Tutaj zawierali małżeństwa lub po prostu przychodzili pomodlić się w trudnych chwilach – pisze o pierwszej na Ukrainie międzywyznaniowej świątyni dla żołnierzy w Karłowce w obwodzie donieckim Mychajło Uchman, producent filmowy i korespondent wojenny, na swym profilu na FB. – Znani ukraińscy pisarze i poeci czytali tu swoje dzieła. Duchowni z różnych miast przyjeżdżali do Karłowki, aby odprawiać nabożeństwa. W Boże Narodzenie, Wielkanoc i inne uroczystości ukraińscy żołnierze, wolontariusze i miejscowi przychodzili tutaj, aby wspólnie je świętować. Na placu przed cerkwią występowały zespoły muzyczne. Przyjeżdżali tutaj politycy, aktorzy, dziennikarze”.

Według Uchmana cerkiew ma swoją historię. Ludzie ofiarowywali pieniądze, przekazywano tutaj różne ikony, książki patriotyczne. W dokuczliwym donieckim upale było tu chłodno i przytulnie.

„Cerkiew zbudowali prawdziwi Huculi. Wielu miejscowych przychodziło tu, aby przyjrzeć się takiemu pięknu.

Musielibyście zobaczyć, jak wyglądał tutejszy ikonostas” – pisze Uchman. I dodaje, że teraz już nie ma kościoła – zniszczyła go moskiewska artyleria.

„Patrząc na te zdjęcia, przypominam sobie o wydarzeniu, które niedawno miało miejsce w Moskwie. Ich »Cerkiew« ogłosiła, że wojna, którą wszczęli przeciwko nam, jest »święta« – pisze. – Pokażcie te zdjęcia parafanom moskiewskiej Cerkwi na Ukrainie. Pokażcie te zdjęcia parlamentarzystom i różnym »Łomaczenkom« [dwukrotny mistrz olimpijski w boksie, Ukrainiec Wasyl Łomaczenko wsparł kierownictwo Patriarchatu Moskiewskiego – red.], którzy wciąż nie wyrzekli się moskiewskich popów. Tak wygląda ich wojna przeciwko nam – zniszczyć wszystko, co ukraińskie” – podkreśla korespondent.

Według Uchmana cerkiew zostanie odbudowana, ale najpierw trzeba powstrzymać napaśnika i przeżyć. „Zjednoczyć się i wspólnie z ukraińskimi żołnierzami zniszczyć wrogów. Bić ich każdego dnia wszystkimi sposobami, aby moskiewscy okupanci tracili włosy na myśl o Ukraińcach – pisze. – Okupanci pokazali swoje prawdziwe oblicze w tej wojnie. Nie

chcą pokoju. Okupanci rozumieją tylko siłę. Bądźmy silni, tylko w ten sposób będziemy mogli zwyciężyć”.

Przypomnijmy, kościół św. Anny w Karłowce został wzniesiony w czasie wojny, w grudniu 2019 roku, z datków darczyńców, przez Bohdana Kaszubę z synami w tradycyjnej technologii stosowanej przez Huculów, bez użycia gwoździ, według projektu ukraińskiego architekta Bohdana Hrynki. Ikonostas wykonał techniką witrażową artysta Taras Zelinski, który olejem na szkło namalował bohaterów Niebiańskiej Sotni. Oprawę drewnianą ikon powierzono rzeźbiarzowi Wołodomyrowi Woroniakowi. Autorem witraży jest światowej klasy artysta Andriej Bokotej.

Czynna całą dobę świątynia oprócz tego, że pełniła funkcję sakralną, była wykorzystywana w projekcie medycznym TriZub Dental jako nowoczesna i wygodna poczekalnia dla pacjentów dentystycznych – w oczekiwaniu na wizytę mogli skorzystać z funkcjonującej tu biblioteki – oraz jako sala wykładowa.

Redakcja za risu.ua

WARSZAWSKIE OBCHODY DNIA POLONII I POLAKÓW ZA GRANICĄ ORAZ DNIA FLAGI RP

W oficjalnych uroczystościach wzięli udział prezydent Polski Andrzej Duda z małżonką, przedstawiciele najwyższych władz państwowych, rządu, parlamentarzysty oraz reprezentanci organizacji polonijnych z całego świata. Prezydent wręczył odznaczenia państwowe działaczom polonijnym, Akty Nadania Obywatelstwa Polskiego oraz biało-czerwone flagi szczególnie zasłużonym.

Uroczystości z okazji Dnia Flagi RP oraz Dnia Polonii i Polaków za Granicą na dziedzińcu Belwederu / Уроchистості з нагоди Дня Прапора Республіки Польща та Дня Полонії і поляків за кордоном у дворі палацу Бельведер

PREZYDENT RP ANDRZEJ DUDA SKIEROWAŁ LIST DO ŻYTOMIERSKIEGO OBWODOWEGO ZWIĄZKU POLAKÓW NA UKRAINIE

Warszawa, 2 maja 2024 roku
Żytomierski Obwodowy
Związek Polaków na Ukrainie

W roku obchodów jubileuszu 35-lecia działalności Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie uroczystie przekazując Państwu szczególny dar – flagę Rzeczypospolitej Polskiej. Niech narodowe barwy, eksponowane z czcią, przypominają Państwu o kraju przodków.

Ten najcenniejszy symbol naszej państwowości i tożsamości łączący Polaków w kraju oraz poza jego granicami w jedną wielką wspólnotę ludzi dumnych ze swojego pochodzenia, dziejów i kultury. Pod tą flagą nasi przodkowie walczyli o wolność i godność, dlatego przekazując ją dzisiaj przedstawicielom Państwa organizacji, ufam, że będzie ona inspirować kolejne pokolenia Polaków mieszkających na Ukrainie do służby Ojczyźnie.

Dziękuję za podtrzymywanie więzi rodaków z macierzą. Wyrażam głęboką wdzięczność za wszystkie inicjatywy służące kultywowaniu pamięci o chwale polskiego oręcza, historii naszego narodu oraz za pielęgnowanie rodzinnych tradycji, języka i dziedzictwa.

Wyrażam głęboką wdzięczność za wszystkie inicjatywy służące kultywowaniu pamięci o chwale polskiego oręcza, historii naszego narodu oraz za pielęgnowanie rodzinnych tradycji, języka i dziedzictwa.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzej Duda

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Andrzej Duda
Andrzej Duda

Obchody Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej rozpoczęły się od podniesienia flagi państwowej na wieży zegarowej Zamku Królewskiego przed południem. Po południu na dziedzińcu Belwederu odbyły się uroczystości celebrujące podwójne święto: Dzień Polonii i Polaków za Granicą oraz święto barw narodowych.

Prezydent Polski wręczył odznaczenia państwowe działaczom polonijnym. Wśród nich Złote Krzyże Zasługi otrzymały m.in. dwie osoby z Ukrainy: Piotr Ciarowski, który został doceniony za zasługi w działalności na rzecz polskiej mniejszości na Ukrainie i za promowanie polskości oraz Irena Pierschajło, którą wyróżniono za zasługi dla społeczności polskiej na Ukrainie i za działalność na rzecz zachowania polskiego dziedzictwa kulturowego.

Akty Nadania Obywatelstwa Polskiego z rąk prezydenta RP przyjęli Maryia Belaus z Białorusi oraz czteroosobowa rodzina Smulskiy z Ukrainy.

Andrzej Duda uhonorował także organizacje i instytucje szczególnie zasłużone w działalności społecznej, kulturalnej i gospodarczej w kraju i za granicą, którym wręczył flagi państwowe. Otrzymały je m.in. Żytomierski Obwodowy Związek Polaków na Ukrainie, w którego imieniu biało-czerwoną odebrała prezes ŻOZPU Wiktora Laskowska-Szczur, oraz Polska Macierz Szkolna w Wielkiej Brytanii – flagę przyjęła prezes PMS Elżbieta Barras.

W swoim wystąpieniu prezydent Duda przypomniał, że ten rok jest rokiem rocznic. „Nieraz

mówimy – wielkich rocznic. Nieco ponad miesiąc temu obchodziliśmy 25. rocznicę przystąpienia Polski do Sojuszu Północnoatlantyckiego. Wczoraj [1 maja – red.] obchodziliśmy 20. rocznicę wstąpienia Polski do Unii Europejskiej. A dzisiaj mija 20 lat od czasu, kiedy po raz pierwszy obchodziliśmy w naszym kraju to święto, dzisiejsze święto – Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej, będący także Dniem Polonii i Polaków za Granicą, poza granicami kraju”.

Andrzej Duda podkreślił, że „święto Polaków i Polonii jest także podziękowaniem dla nich ze strony Rzeczypospolitej za ich wkład w wolną, suwerenną, niepodległą Polskę oraz za ich pamięć o Polsce. Za to co roku od dziesięciu lat mam wielką przyjemność Państwu podziękować. Spotykamy się tutaj, w Warszawie, po to, by wręczyć odznaczenia państwowe, po to, by wręczyć flagi Rzeczypospolitej, ale przede wszystkim po to, by powiedzieć »dziękuję«.

[...] Dziękuję wszystkim przybyłym. Proszę, żebyście Państwo – wróciwszy do swoich krajów, wróciwszy do swoich wspólnot w krajach, w których na co dzień mieszkacie, w których realizujecie swoje sprawy zawodowe, swoje życie zawodowe, ale w których właśnie prowadzicie tę działalność, z powodu której wręczyłem dzisiaj i odznaczenia, i flagi państwowe – żebyście przekazali od nas z Warszawy z Polski serdeczne podziękowania przede wszystkim tym, którzy z Państwem działają na co dzień, tym, którzy z Państwem pracują; podziękowanie za pamięć o Polsce, podziękowanie za pamięć

o polskiej tradycji, historii, o polskiej kulturze, za jej krzewienie, za jej przekazywanie, za jej umacnianie, za pamiętanie o Polakach, za wystawianie Polsce dobrego świadectwa poza granicami, za pokazywanie, że człowiek pochodzenia polskiego, Polak jest dobrym obywatelem, jest dobrym sąsiadem; za uczenie dzieci, za wychowywanie kolejnych pokoleń, za budowanie więzów gospodarczych, za budowanie więzów pomiędzy grupami zawodowymi, za wszystko to, co na co dzień dla polskości, dla Polski, dla Polaków czynicie Państwo tam, gdzie wykonujecie swoją działalność. Dziękuję za to z całego serca" – zazna-
czył prezydent.

Dołą, że dziękuję za promowanie Polski. „Dzisiaj zwłaszcza to promowanie jest Polsce ogromnie potrzebne. Chcemy być na świecie coraz bardziej. Chcemy być obecni gospodarczo, chcemy być obecni turystycznie, chcemy być obecni na różnych polach działalności – w działalności sportowej, społecznej. Dziękuję, że tam, gdzie przybywamy z naszymi misjami, choćby gospodarczymi, zawsze jesteście Państwo i zawsze nas wspieracie. Zawsze jesteście otwarci na współpracę z ojczyzną po to także, by wspierać polskie firmy, które do Waszych krajów przybywają. Doświadczam tego także w czasie moich wizyt zagranicznych i jestem za to ogromnie wdzięczny. Proszę, żebyście Państwo przekazali swoim wspólnotom – a tu dzisiaj przyjęli – nasze ogromne wyrazy wdzięczności i szacunku. Dziękuję za to z całego serca.

Dziękuję także za przybycie. Dziękuję wszystkim, którzy są dzisiaj tutaj obecni po to, by uczcić ten bardzo ważny dzień podwójnego święta: święta barw narodowych – Dnia Flagi Rzeczypospolitej i Dnia Polonii i Polaków za Granicą. Ten związek między nimi właśnie – między barwami Rzeczypospolitej a Polakami na całym świecie – jest związkiem nierozzerwalnym. Niech też te prezydenckie flagi Rzeczypospolitej, które dzisiaj symbolicznie wręczyłem, będą dla Państwa tym widomym znakiem. Niech zawsze towarzyszą, niech gromadzą – tak jak historycznie, w czasach średniowiecznych sztandar zawsze gromadził wojów, rycerzy i porządkował szyki – tak niech ta biało-czerwona porządkuje szyki, umacnia, gromadzi, daje siłę do codziennej działalności.

Jeszcze raz za wszystko dziękuję. Niech Pan Bóg błogosławi Polakom mieszkającym na całym świecie! Niech Pan Bóg błogosławi naszą ojczyznę! – mówił prezydent Duda.

Na zakończenie uroczystości zespół wokalny Kolegium św. Stanisława Kostki w Warszawie (Liceum Polonijnego) wykonał hymn „Marsz, marsz Polonia”.

Wiktoria Laskowska-Szczur

Z rąk prezydenta RP Andrzeja Dudy flagę państwową odebrała prezes Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie Wiktoria Laskowska-Szczur / Державний Прапор Польщі з рук Президента РП Анджей Дуди отримала голова ГО "Житомирська обласна Спілка поляків України" Вікторія Ляковська-Щур

Uczestnicy i goście uroczystości Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Dnia Polonii i Polaków za Granicą / Учасники та гості урочистостей з нагоди Дня Державного Прапора Республіки Польща та Дня Полонії і поляків за кордоном

Prezydent RP wręczył flagę państwową w uznaniu wybitnych zasług w działalności na rzecz wsparcia Polonii i Polaków poza granicami kraju Żytomierskiemu Obwodowemu Związkowi Polaków na Ukrainie / На знак визнання видатних заслуг у діяльності, спрямованій на підтримку Полонії та поляків за кордоном, Президент РП Анджей Дуда вручив Державний Прапор Польщі ГО "Житомирська обласна Спілка поляків України"

Delegacja z Ukrainy na uroczystości / Делегація з України на церемонії

OBCHODY DNIA POLONII I POLAKÓW ZA GRANICĄ, DNIA FLAGI RP I ŚWIĘTA KONSTYTUCJI 3 MAJA W ŻYTOMIERZU

Majowy flash mob miał uwydatnić znaczenie Dnia Polonii i Polaków za Granicą, Dnia Flagi RP oraz święta Konstytucji 3 maja

2 maja mieszkańcy Żytomierza stali się świadkami niecodziennego wydarzenia, w którym symbole narodowe połączyły się z emocjami niosących je osób. Kilkudziesięcioosobowa grupa ze zwiniętymi flagami Polski i Ukrainy przeszła z centrum miasta do parku im. Jurija Gagarina, by tam móc podziwiać je w pełnej krasie.

Dzieci i młodzież – uczestnicy flash mobu – z nauczycielkami Aliną Laskowską i Tetianą Petrowską na czele wykazały ogromny entuzjazm i radość, rozpościerając pięciometrowe flagi biało-czerwoną i niebiesko-żółtą. Ich emocje stanowiły istotny składnik tego wydarzenia. Z wielką dumą śpiewały hymny Polski i Ukrainy, czując się częścią wielkiego dziedzictwa historycznego.

Pod kierunkiem Mariny Metelskiej zespół Dzwoneczki podkreślił atmosferę świętowania wesołą belgijką, obdarowując widzów radosnymi chwilami.

Majowy flash mob miał uwydatnić znaczenie Dnia Polonii i Polaków za Granicą, Dnia Flagi RP oraz święta Konstytucji 3 maja jako uroczystości wspólnych dla wszystkich rodaków mieszkających poza granicami kraju i deklarujących związek z polskością, łączących Polaków rozproszonych po całym świecie. Stał się też doskonałym przykładem tego, jak różne kultury mogą się łączyć, aby celebrować wspólne wartości i tradycje. Jego uczestnicy wyrazili nie tylko dumę ze swojego pochodzenia, ale również zrozumienie wagi tolerancji i wzajemnego poszanowania we współczesnym świecie.

Projekt dofinansowany przez Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. św. Maksymiliana Marii Kolbego ze środków Ministra Edukacji i Nauki.

Tetiana Petrowska

Flash mob uczniów Polskiej Sobotnio-Niedzielnej Szkoły im. I. J. Paderewskiego z okazji Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Dnia Polonii i Polaków za Granicą w Żytomierzu / Флешмоб учнів Польської суботньо-недільної школи ім. І. Я. Падеревського з нагоди Дня Державного Прапора Республіки Польща та Дня Полонії і поляків за кордоном у Житомирі

Majowy flash mob podkreślił znaczenie święta Polaków rozproszonych po całym świecie / Травневий флешмоб підкреслив значення свята поляків, розкиданих по всьому світу

Lekcję otwartą z okazji Konstytucji 3 maja poprowadziła Alina Laskowska / Відкритий урок до Дня Конституції 3-го травня провела Аліна Ляковська

**Uroczystości z okazji 80. rocznicy
bitwy o Monte Cassino /
Уроchистості з нагоди 80-річчя
битви під Монте-Кассіно**

NA MONTE CASSINO ODDANO HOŁD BOHATEROM WALK

W obchodach 80. rocznicy bitwy udział wzięli m.in. prezydent Polski Andrzej Duda z małżonką Agatą Kornhauser-Dudą i prezydent Włoch Sergio Mattarella. Uroczystość rozpoczęła msza św. polowa oraz modlitwa duchownych różnych wyznań.

Bitwa o Monte Cassino uznawana jest za jedną z najbardziej zaciętych i krwawych w czasie II wojny światowej. 18 maja 1944 roku oddziały 2 Korpusu Polskiego zdobyły ruiny klasztoru benedyktynów na Monte Cassino. W samo południe plutonowy Emil Czech odegrał tam hejnał mariacki, ogłaszając zwycięstwo polskich żołnierzy. W natarciu zginęło ich 923, rannych zostało 2931, za zaginionych uznano 345, z których 251 powróciło do oddziałów po zakończeniu walk.

W 1945 roku na Monte Cassino otwarto Polski Cmentarz Wojenny, na którym pochowanych jest – według różnych źródeł – od ok. 1050 do ponad 1070 żołnierzy 2 Korpusu Polskiego. W 1970 roku spoczął tam zmarły w Londynie gen. Władysław Anders. Na miejscu wiecznego spoczynku zdobywców Monte Cassino wyryto napis „Przechodniu, powiedz Polsce, żeśmy polegli wierni w jej służbie”.

Obchody 80. rocznicy bitwy o Monte Cassino odbyły się 18 maja. W uroczystościach uczestniczyło ponad 2,5 tysiąca osób: weterani, ostatni żyjący bohaterowie walk 2 Korpusu Polskiego i ich rodziny, przedstawiciele władz państwowych, w tym m.in. prezydent RP Andrzej Duda wraz z małżonką, prezydent Włoch Sergio Mattarella, marszałek senatu RP Małgorzata Kidawa-Błońska, szef Sztabu Generalnego WP, gen. Wiesław Kukuła. Na Polskim Cmentarzu Wojennym obecni byli również licznie przybyli harcerze i mieszkańcy Cassino, żołnierze, uczestnicy X Światowego Zjazdu Nauczycieli Polonijnych, który odbywał się w tych dniach niedaleko Cassino, i duchowieństwo.

Mszą świętą polową w języku polskim rozpoczęły się organizowane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych (UdSKIOR) przy wsparciu polskiej ambasady w Rzymie centralne uroczystości jubileuszowe upamiętniające 80. rocznicę bitwy o Monte Cassino.

„Zgromadziła nas wdzięczność za bohaterką postawę żołnierzy 2 Korpusu Polskiego pod dowództwem gen. Władysława Andersa. Zgromadziło nas też przekonanie, że kultywowanie pamięci służy naszej osobistej i narodowej tożsamości. Tym samym decyduje o naszej teraźniejszości i przyszłości, stąd tak ważna jest ta pamięć” – mówił w homilii biskup polowy Wojska Polskiego Wiesław Lechowicz, podkreślając, że lekcja dana przez żołnierzy pod Monte Cassino wciąż czeka na odrobienie.

Po zakończonej mszy głos zabrał szef UdSKIOR Lech Parell.

„Wspomnienie bitwy o Monte Cassino ma w polskiej pamięci miejsce szczególne. Pamiętamy o niej, ponieważ w tych dwóch słowach spleta się wiele zdarzeń o niezwykłej wadze. Tak niezwykle, że pamięć o niej nie gaśnie mimo upływu lat. Bitwa o Monte Cassino jest więc symbolem zwycięskiego oręcza, i to nie tylko czynu zbrojnego na Zachodzie, ale w ogóle naszych dokonania wojennych. Jest symbolem waleczności, skuteczności, kooperacji w ramach sił zbrojnych aliantów, a także szczęścia, które w ostateczności dopisało właśnie nam. To właśnie biało-czerwona flaga zatknięta została na ruinach klasztoru. Mówiąc o Monte Cassino, mamy przed oczami cały szlak bojowy i nasze niezwykle losy. Mamy też na myśli zdobycie Ankony i wyzwolenie Bolonii, zwycięskich żołnierzy generała Maczka i udział w wyzwoleniu Belgii. Mówiąc o Monte Cassino, pamiętamy również tych, którym do Armii Andersa dostać się nie udało i musieli zostać na »niehumanitarnej ziemi«. Zaciągnięci

do katorżniczej pracy, odcięci od wszelkich wiadomości nie wiedzieli nawet o tym, że taka armia się formuje albo utrudniano im dostanie się do niej. Przeszli oni potem szlak bojowy na wschodzie, składając krwawą ofiarę” – podkreślił Lech Parell.

Następnie przemówienie wygłosił prezydent Andrzej Duda.

„Z tego miejsca polegli żołnierze wołają do Europy o odpowiedzialność. Wołają: nigdy więcej wojny, nie dopuście do niej, pomóżcie Ukraińcom zatrzymać Rosjan, nie dopuście do tego, aby rosyjski imperializm rozlał się na inne kraje Europy” – zaznaczył. – Oni przyszli z sowieckich łagrów, z zesłania, z dalekiej Syberii, z Kazachstanu, gdzie spędzili lata przy niewolniczej, katorżniczej pracy, z której zdołali się wyrwać dzięki porozumieniu z zachodnimi aliantami, bo potrzebny był żołnierz na froncie, a wielu z nich było wcześniej żołnierzami polskiej armii” – mówił prezydent, który nawiązał także do obecnej sytuacji geopolitycznej i potrzeby ponoszenia wyższych wydatków na uzbrojenie.

Marszałek Senatu Małgorzata Kidawa-Błońska wraz z senatorami i delegacją uczestników zjazdu nauczycieli złożyła kwiaty pod pomnikiem 6 Pułku Pancernego im. Dzieci Lwowskich w Piedimonte San Germano. W przemówieniu zwróciła uwagę, że wolność i szacunek do innych ludzi nie są dane raz na zawsze. „Żyjemy w trudnych czasach, za polską granicą toczy się niebezpieczna wojna, dlatego ważne jest, żebyśmy nie byli obojętni, żebyśmy wspólnie działali i pielęgowali tę wolność, która była nam dana” – mówiła. Bo – jak dodała – „ci, którzy walczyli, nie chcą pomników, tylko chcą tego, żebyśmy pielęgowali tę wolność, żebyśmy zachowali pokój w Europie, pokój na świecie i żebyśmy pilnowali wolności naszych ojczyzn”.

Po przemówieniach został odczytany Apel Pamięci, a następnie para prezydencka wraz z prezydentem Włoch, szefem UdSKIOR i kombatantami złożyła wieniec w miejscu upamiętniającym gen. Władysława Andersa oraz jego żołnierzy.

Zwieńczeniem uroczystości było wykonanie pieśni „Czerwone maki” oraz hejnału mariackiego, melodii która wybrzmiała na szczycie wzgórza klasztornego po jego zdobyciu przez Polaków.

Uroczystościom z pełnym ceremoniałem wojskowym oprawę muzyczną zapewniła Orkiestra Reprezentacyjna Wojska Polskiego.

Redakcja za prezydent.pl
FOTO: Marek Borawski/KPRP,
Grzegorz Jakubowski/KPRP

Msza świętą polową w języku polskim rozpoczęły się uroczystości jubileuszowe upamiętniające 80. rocznicę bitwy o Monte Cassino / Ювілейні урочистості до 80-ї річниці битви під Монте Кассіно розпочалися з польової меси польською мовою

„Przechodniu, powiedz Polsce, żeśmy polegli wierni w jej służbie”, napis na płytach Polskiego Cmentarza Wojennego na Monte Cassino (Wochy) / „Перехожий, скажи Польщі, що ми вірно служили їй” – напис на плиті польського військового кладовища на Монте Кассіно (Італія)

Zgodnie ze swoją wolą, generał Władysław Anders został pochowany wśród swoich żołnierzy na Monte Cassino / Згідно з власною волею, генерал Владислав Андерс був похований серед своїх солдатів на польському цвинтарі неподалік монастиря Монте Кассіно

POLACY WALCZYLI W BITWIE O MONTE CASSINO

W maju 1944 roku po niezwykle zaciętych walkach wzgórze i znajdujący się na nim klasztor zdobył 2 Korpus Polski dowodzony przez gen. Władysława Andersa. W bitwie zginęło 923 polskich żołnierzy, 2931 zostało rannych, a 345 uznano za zaginionych.

Żołnierze na Monte Cassino. (źródło: PAP/CAF) /
Військові на Монте Кассіно. (джерело: PAP/CAF)

Monte Cassino, 18 maja 1944 roku. Po tygodniu zażartych walk patrol z 12. Pułku Ułanów Podolskich wznosi polską flagę nad ruinami klasztoru Monte Cassino. (źródło: PAP/CAF) /
Монте Кассіно, 18 травня 1944 року. Після тижня запеклих боїв патруль з 12-го полку подільських уланів підіймає польський прапор над руїнами монастиря Монте Кассіно. (джерело: PAP/CAF)

Bitwa o Monte Cassino to jeden z najważniejszych epizodów kampanii włoskiej rozpoczętej w lipcu 1943 roku, gdy na plażach Sycylii wylądowały wojska brytyjskie i amerykańskie wspierane przez australijskich i kanadyjskich sojuszników. Jednak miejsce szczególne w tej historii mają Polacy.

Masyw Monte Cassino wraz ze znajdującym się na wzgórzu klasztorem benedyktynów był w czasie II wojny światowej kluczową niemiecką pozycją obronną na tzw. linii Gustawa, mającą uniemożliwić aliantom zdobycie Rzymu. Armia Andersa przeszła przez trzy kontynenty, aby się tam znaleźć i walczyć.

Po napaści przez Związek Sowiecki na wschodnią część Rzeczypospolitej wielu polskich żołnierzy trafiło do niewoli. Zaczęły się wywózki do sowieckich łagrów wszystkich mundurowych, czyli żołnierzy, pocztowców, kolejarzy, leśników, a także inteligentów: urzędników, nauczycieli oraz innych, których władza sowiecka uznawała za „wrogów klasowych”, bez żadnych wyroków sądowych.

Po przystąpieniu Związku Sowieckiego do koalicji alianckiej układem z Wielką Brytanią (12 lipca 1941) jej pierwszy sojusznik, Polska, w osobie premiera rządu gen. Władysława Sikorskiego także zawarła umowę z niedawnym wrogiem (układ Sikorski-Majski z 30 lipca 1941). Jej wynikiem była amnestia dla polskich więźniów, z których powstała Armia Polska pod dowództwem wypuszczonego z moskiewskiego więzienia gen. Władysława Andersa, która stała się zaczątkiem największej jednostki Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie.

Polscy żołnierze dostarczają amunicję na pozycję (Źródło: Wikimedia Commons) /
Польські солдати доставляють боєприпаси на позиції
(Джерело: Wikimedia Commons)

Wypuszczeni za bramy łagrów i więzień NKWD, bez żadnego zabezpieczenia, musieli dotrzeć do punktów werbunkowych w Buzułuku (dowództwo), Tatiszczewie koło Saratowa (5 Wileńska Dywizja Piechoty) i Tockoje w rejonie Buzułuku (6 Lwowska Dywizja Piechoty i 7 Dywizja Piechoty). Wielu nie dało rady z wycieńczenia, chorób i głodu, a jednak ludzi przybywało, także cywilów, w tym dzieci, a wśród nich sierot (obóz dla ludności cywilnej był w Kołtubance), łącznie zgłosiło się ok. 115 tys. osób, w tym około 78,5 tys. żołnierzy. Powstawały nowe dywizje i jednostki specjalistyczne formowane w republikach azjatyckich.

Po wielu rozbieżnościach między dowództwem Polskiej Armii a Sowietami Stalin, po wstrzymaniu dalszego naboru do wojska i obcięciu liczby racji żywnościowych przyznawanych polskim żołnierzom, po zahamowaniu fali przybywających cywilów oraz presji Brytyjczyków, zgodził się na ewakuację Polaków do Iranu (ówczesnej Persji). W 1942 roku „dom niewoli” opuściło łącznie 77 tys. żołnierzy i 43 tys. cywilów. W Iranie Anders zorganizował z żołnierzy 2 Korpus Polski (21 lipca 1943), który następnie przeniósł się do Iraku i Palestyny, gdzie odbywał przeszkolenie, wykonując także zadania bojowe. Jesienią siły 2 KP – w którego skład wchodziły już m.in. 3 Dywizja Strzelców Karpackich (jej podstawą była Samodzielna Brygada Strzelców Karpackich, powołana w 1940 roku na Bliskim Wschodzie, mająca już udział w walce o Tobruk), 5 Kresowa Dywizja Piechoty, 2 Samodzielna Brygada Pancerna, 2 Armijna Grupa Artylerii – liczyły prawie 53 tys. żołnierzy, w tym ponad 3 tys. oficerów.

Na przełomie 1943 i 1944 roku 2 Korpus przerzucono do Włoch, gdzie jako związek taktyczny został włączony w skład brytyjskiej 8 Armii. Stało się to parę tygodni po konferencji w Teheranie (28 listopada – 1 grudnia 1943), podczas której prezydent USA Franklin Delano Roosevelt, premier Wielkiej Brytanii Winston Churchill i przywódca ZSRS Józef Stalin ustalili, że wschodnia granica Polski będzie przebiegała wzdłuż linii Curzona oraz że Polska znajdzie się w strefie operacyjnej Armii Czerwonej. To była wielka tragedia w najnowszej historii Polski.

2 Korpus Polski był najmniejszym korpusem 8 Armii. Po bardzo ciężkiej zimie i krwawych walkach, głównie Amerykanów, ale także Brytyjczyków, Brazylijczyków i dywizji południowoafrykańskich, 8 Armia, w której skład wchodziły także 3 Korpus Brytyjski, w tym 2 dywizje hinduskie, korpusy francuski i kanadyjski, przystąpiła w maju do czwartego natarcia na wzgórze Monte Cassino.

Główną siłę atakującą miał stanowić 2 Korpus Polski, a dowództwo operacji szef 8 Armii gen. Oliver Leese zaproponował gen. Andersowi. 11 maja o godz. 23 rozpoczęło się artyleryjskie przygotowanie natarcia. Rozkaz dzienny, jaki odczytano żołnierzom, generał zakończył słowami: „[...] z wiarą w sprawiedliwość Opatrzności Boskiej idziemy naprzód ze świętym hasłem w sercach naszych Bóg, Honor i Ojczyzna”. Po tygodniu zażartych walk, 18 maja, wyczerpani żołnierze 12 Pułku Ułanów Podolskich z 3 Dywizji Strzelców Karpackich zatknęli na szczycie skalistego zbocza polską flagę.

Dalsze walki 2 Korpusu to bitwa o Anconę (16 czerwca 1944 – 18 lipca 1944) i Bolonię

(9-21 kwietnia 1945). W dniach 4-11 lutego 1945 roku odbyła się konferencja jałtańska, której decyzje przesądziły o przynależności Polski do bloku sowieckiego.

Korpus Polski rozwiązano w 1947 roku. Część żołnierzy powróciła do kraju, gdzie byli narażeni na przesłuchania przez służby terroru PRL, a w okresie ich nasilenia byli szykanowani i zwalniani z pracy. Żołnierze pochodzący z kresów dawnej Rzeczypospolitej trafili do obozu w Grodnie, a następnie deportowano ich wraz z rodzinami, konfiskując mienie, do obwodu irkuckiego. Część z nich, później także pozostali, wróciła do Polski, w swe rodzinne strony. Dopiero decyzją Sądu Najwyższego ZSRS w 1971 roku wypłacono im rekompensatę za utracone mienie. Wielu wybrało życie na Zachodzie. Nieraz były przypadki niezaadaptowania się do nowych warunków, zwłaszcza wśród ludzi pochodzących z kresów.

Na jednym z najpiękniejszych polskich cmentarzy wojennych, usytuowanym poniżej klasztoru na Monte Cassino, został pochowany, zgodnie z jego wolą, gen. Władysław Anders, pozbawiony polskiego obywatelstwa przez władze komunistyczne, który dołączył w 1970 roku do ponad tysiąca swoich poległych w bitwie podkomendnych wszystkich wyznań. Na centralnym miejscu, gdzie pochowano gen. Andersa i jego żonę Irenę, są wyrzeźbione dwa napisy: „Przechodniu, powiedz Polsce, żeśmy polegli wierni w jej służbie” i „Za naszą i waszą wolność my, żołnierze polscy, oddaliśmy Bogu ducha, ciało ziemi włoskiej, a serca Polsce”.

Redakcja za: Władysław Strutyński,
wspolnotapolska.org.pl, IPN

X Światowy Zjazd Nauczycieli. Monte Cassino /
X Світовий конгрес учителів. Монте Кассіно

X ŚWIATOWY ZJAZD NAUCZYCIELI

Doroczna konferencja pedagogów polonijnych z całego świata odbyła się w ramach projektu „Polacy Światu. Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie w 80. rocznicę Bitwy o Monte Cassino”, dlatego została zorganizowana we Włoszech. Oprócz zajęć metodycznych jej uczestnicy wzięli udział w uroczystościach upamiętniających wiktoryę polskich żołnierzy.

Nauczyciele otrzymali flagi państwowe w uznaniu wybitnych zasług w działalności na rzecz wsparcia Polonii i Polaków poza granicami kraju /
Вчителі отримали Державні Прапори Польщі на знак визнання заслуг за діяльність на підтримку Польщі та поляків за кордоном

Tegoroczny Zjazd Nauczycieli odbył się w dniach 17–19 maja. 18 maja z prezesami i nauczycielami ze środowisk polonijnych spotkali się marszałek Senatu RP Małgorzata Kidawa-Błońska i senator Bogdan Borusewicz. W uroczystej inauguracji udział wzięli także koordynator ds. Polonii i Polaków za granicą Robert Tyszkiewicz oraz prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Dariusz Piotr Bonisławski.

„Wy nie jesteście tylko nauczycielami, bo tak naprawdę jesteście ambasadorami naszego kraju na całym świecie. Każdy z państw w swoim kraju jest najlepszym ambasadorem Polski, który nie tylko uczy języka polskiego i historii naszego kraju, ale zapoznaje też kulturą i przyciąga ludzi nie tylko z polskimi korzeniami” – podkreśliła marszałek Senatu. Jak dodała, Polska miała, ma i będzie miała wspaniałych przedstawicieli, naukowców i bohaterów, dlatego „Ważne jest, żebyśmy o nich pamiętali, żebyśmy tym nowym stwarzali szanse do tego, by mogli się rozwijać”. Marszałek zwróciła uwagę, że poza granicami Polski mieszka ponad 20 mln Polaków. „To bardzo ważne, żeby wiedzieli, że Polska jest z nich dumna i że dostrzega to, co robią” – podkreśliła.

Tego dnia po południu marszałek Senatu wraz z delegacją oraz uczestnikami Zjazdu wzięła udział w obchodach 80. rocznicy bitwy o Monte Cassino. W czasie uroczystości podkreślała, że pamiątkowe medale, które otrzymali weterani, są podziękowaniem za bohaterstwo, niezłomną postawę i przywiązanie do najwyższych wartości. „Dla nas, delegacji polskiego Senatu i Sejmu, to wielki zaszczyt, że możemy tu być dzisiaj z wami, że możemy panów poznać i porozmawiać” – zwróciła się do weteranów Małgorzata Kidawa-Błońska. Zauważyła, że całym swoim życiem świadczyli, iż Polska i wolność miały i mają dla nich wielkie znaczenie. Zdaniem marszałek, przywiązanie do wolności jest w dzisiejszych czasach wyjątkowo ważne. „W czasach, kiedy wartości gdzieś zanikają, spotkanie z wami i przypomnienie tego, co w życiu jest najważniejsze, [...] tego, że wolność, godność, honor, uczciwość są czymś, o co warto walczyć, jest ogromnie

ważne” – podkreśliła Kidawa-Błońska. Dodała, że należy działać, aby Polska i Europa, która dzięki obecnym na uroczystości weteranom jest bezpieczna, nadal taka była.

Marszałek Senatu, senatorowie i delegacja uczestników Zjazdu Nauczycieli złożyli kwiaty pod pomnikiem 6 Pułku Pancernego im. Dzieci Lwowskich w Piedimonte San Germano. Po Apelu Poległych odbył się okolicznościowy koncert Orkiestry Reprezentacyjnej Wojska Polskiego.

19 maja na Polskim Cmentarzu Wojennym na Monte Cassino pedagodzy polonijni złożyli wieńce i zapalili znicze przy grobie generała Władysława Andersa. Zwiedzili założony w VI wieku klasztor benedyktynów znajdujący się na wzgórzu Monte Cassino i obejrzeni ekspozycję tam wystawę Instytutu Pamięci Narodowej „Szlaki Nadziei. Odyseja Wolności”, opowiadającą o walce polskich żołnierzy na wszystkich frontach II wojny światowej, bijących się o wolność swoją i niosących wolność innym narodom.

W ramach pobytu we Włoszech uczestnicy Zjazdu Nauczycieli zwiedzili Rzym i Neapol. Wycieczka do tego drugiego miasta odbyła się śladami Gustawa Herlinga-Grudzińskiego, żołnierza spod Monte Cassino i pisarza.

Udział w Zjeździe był dla pedagogów okazją do oddania hołdu żołnierzom walczącym o wolność Polski, poszerzenia wiedzy i nawiązania kontaktów z nauczycielami pracującymi w szkołach w różnych zakątkach świata oraz dobrym momentem na podsumowanie edukacji polonijnej i zdefiniowanie nowych wyzwań, jakie przed nimi stoją.

Światowy Zjazd Nauczycieli zorganizowany jest przez Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. Co roku gromadzi prawie 150 pedagogów ze Stanów Zjednoczonych, Kanady, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Holandii, Francji, Niemiec, Belgii, Czech, Litwy, Ukrainy, Białorusi, Czarnogóry, Australii, Włoch, Irlandii, Islandii, Norwegii, Szwecji, Uzbekistanu, Łotwy, Estonii, Austrii, Węgier i innych krajów świata.

Redakcja za wspolnota-polska.org.pl

Foto: skochanowski.eu

JUBILEUSZOWY PIKNIK EUROPEJSKI W PŁOCKU

Jubileusz był podwójny. Piknik odbywał się po raz 25., a w jego trakcie świętowano 20-lecie wstąpienia Polski do Unii Europejskiej. Organizatorzy przygotowali moc atrakcji, m.in. koncerty, grę miejską, quizy, imprezę klubową MajUnia i bieg europejski. W roli gwiazdy wystąpiła Natalia Szroeder.

Pierwszym punktem trzydniowej imprezy, trwającej od 10 do 12 maja, była debata poświęcona inwestycjom kluczowym dla rozwoju Płocka i jego miast partnerskich, współfinansowanym ze środków UE, która została zorganizowana 10 maja w Liceum Ogólnokształcącym im. Marszałka Stanisława Małachowskiego, tzw. Małachowiancie.

Piknik oficjalnie otworzył prezydent miasta Andrzej Nowakowski w sobotę 11 maja. Witając obecnych, powiedział: „To dla nas za każdym razem ogromna radość, że możemy wspólnie, z naszymi partnerami z całego świata wyrazić wdzięczność, solidaryzm, radość, ale także to poczucie bezpieczeństwa, że jesteśmy jako Polacy dumnym narodem w zjednoczonej, bezpiecznej Europie”.

Wśród gości byli przedstawiciele dziesięciu miast partnerskich Płocka: Darmstadt w Niemczech, Fort Wayne w USA, Żytomierza w Ukrainie, Auxerre we Francji, Plewen w Bułgarii, Możejek na Litwie, Bielsk w Mołdawii, Rustawi w Gruzji, Sines w Portugalii oraz Bayanzurkh w Mongolii.

Następnie orkiestra dęta Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia odegrała „Odeę do radości”, a chwilę później artyści Zespołu Pieśni i Tańca „Wisła” poprowadzili poloneza, do którego mogli przyłączyć się

mieszkańcy i goście. Był także wielki jubileuszowy tort.

Najwięcej piknikowych atrakcji czekało na Starym Rynku. Na 20 kramach uczniowie płockich szkół zaprezentowali kraje unijne i swoją aktywność międzynarodową oraz zapraszali chętnych do udziału w konkursach. Odbywały się animacje, konkursy plastyczne, gry i zabawy, a na piknikowej scenie wystąpiły dzieci i młodzież z miejscowych placówek oświatowych. Występy artystów z Młodzieżowego Domu Kultury oraz Płockiego Ośrodka Kultury i Sztuki i koncert finałowy z udziałem Natalii Szroeder miały miejsce późnym popołudniem i wieczorem.

Goście pikniku mogli także uczestniczyć w grze miejskiej i quizach o tematyce europejskiej, wystawach okolicznościowych, koncercie zespołu Vołosi z towarzyszeniem kwintetu smyczkowego Płockiej Orkiestry Symfonicznej, imprezie klubowej MajUnia czy europejskim biegu przeszkodowym.

Termin pikniku związany jest z datą 9 maja, w którym w krajach unijnych obchodzony jest Dzień Europy – święto europejskiej jedności.

Umowa partnerska Płocka i Żytomierza została podpisana w 2013 roku podczas Dni Kultury Polskiej na Żytomierszczyźnie.

Wiktorja Laskowska

Gospodarze i przedstawiciele dziesięciu miast partnerskich Płocka na Pikniku Europejskim, ratusz miejski / Господарі та представники десяти міст-партнерів Плоцька на Європейському пікніку, Ратуша Плоцька

W Płocku podczas pikniku: Olga Kolesowa, europoseł Andrzej Halicki posłanka na Sejm RP Elżbieta Gapińska, Wiktorja Laskowska-Szczur / У Плоцьку під час пікніка: Ольга Колесова, депутат Європарламенту Анджей Галицький, депутатка Сейму РП Ельжбета Гапінська, Вікторія Ляковська-Щур

Uchodźcy z Ukrainy w Płocku rozwinęli dużą ukraińską flagę / Біженці з України у Плоцьку розгорнули великий український стяг

NA EUROPEJSKIM KONGRESIE GOSPODARCZYM W KATOWICACH GŁOŚNO BYŁO O UKRAINIE

17 tys. uczestników stacjonarnie i online, 650 akredytowanych dziennikarzy, 1200 prelegentów, 180 merytorycznych debat oraz znamienici goście, których wystąpienia odbiły się szerokim echem na świecie – tak wyglądała 16. edycja największej imprezy biznesowej Europy Centralnej. Wśród poruszanych tematów nie zabrakło tych związanych z wojną na Ukrainie.

Oficjalne delegacje z Żytomierza, Czerniowiec i Iwano-Frankiwska na Europejskim Kongresie w Katowicach / Представники офіційних делегацій із Житомира, Чернівців та Івано-Франківська на Європейському конгресі в Катовіцах

Kongres odbywał się w Międzynarodowym Centrum Kongresowym w Katowicach w dniach 7-9 maja. Uroczystą inaugurację, w której wzięli udział marszałek województwa śląskiego Wojciech Saługa, przewodniczący zarządu Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii Kazimierz Karolczak, prezydent Katowic Marcin Krupa i wojewoda śląski Marek Wójcik, swoją obecnością uświetnili przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen i premier Polski Donald Tusk. Szefowa KE, prezes Rady Ministrów i jeden z inicjatorów kongresu, poseł do Parlamentu Europejskiego Jerzy Buzek wygłosili specjalne wystąpienia.

„Kongres jest miejscem ważnych dyskusji i konkretnych

działań związanych z transformacją. Mamy rekordowe środki pochodzące z Unii Europejskiej, mamy potencjał i pomysły, by przekuć je w sukces. Chcemy zmieniać Śląsk, sprawiać, by nasz region stał się miejscem, w którym będziemy chcieli żyć, pracować i rozwijać się. Traktujemy proces transformacji jako szansę, nie tylko wyzwanie. Wspólnie jesteśmy w stanie poprawić jakość życia i zbudować przyjazny, zielony region dla przyszłych pokoleń” – powiedział w trakcie inauguracji marszałek Wojciech Saługa. Warto tu dodać, że dzięki nowej perspektywie finansowej UE do województwa śląskiego trafi ponad 5,1 mld euro.

Myślą przewodnią ukierunkowującą debaty była transformacja dla przyszłości. Hasło to

odmieniano na kongresie przez wszystkie przypadki. Nie tylko w odniesieniu do przemysłu, sektora energetycznego, ale też kwestii zmian w polityce rolnej czy bezpieczeństwa.

„Mówimy wszyscy jednym głosem. Nigdy nie byliśmy tak jednomyślni w kwestii priorytetów, tego, co ważne. Polska jest dzisiaj liderem europejskim w sprawach, które dotyczą przyszłości Europy, przyszłości Europejczyków, począwszy od bezpieczeństwa, skończywszy na zdroworoządkowym podejściu do tego, od czego są instytucje europejskie, od czego są procedury, jak wykorzystywać środki europejskie. Jesteśmy też liderem w kwestii tego co nieuchwytnie, ducha wolności i wiary w demokrację. Jednym z najważniejszych

wyzwań jest bezpieczeństwo. Europa będzie bezpieczna, jeśli bezpieczne będzie niebo nad Europą. W ostatnich miesiącach z Polski poszedł mocny sygnał, że Europa, wolność, demokracja, prawo to nie są puste słowa. To wielkie wartości, dla których warto żyć” – tłumaczył prezes Rady Ministrów.

Ważnym kontekstem kongresu było 20-lecie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Ursula von der Leyen, która ma zamiar ubiegać się o drugą kadencję u steru Komisji Europejskiej, powiedziała:

„20 lat temu ten wielki kraj, Polska, dołączył do Unii Europejskiej i uczynił UE silniejszą, bardziej kompletną. Pragnienie kształtowania własnej przyszłości tkwi głęboko w obywatelach

tego narodu. Od ojca polskiej niepodległości Józefa Piłsudskiego przez kolejne pokolenia Polaków, którzy powstawali i buntowali się, do odważnego i moralnego przywództwa »Solidarności« i inspirujących osób jak Lech Wałęsa”.

Przewodnicząca Komisji Europejskiej podziękowała Polsce za jej aktywność w pomocy dla Ukrainy i zapewniła, że to wsparcie będzie kontynuowane.

Wśród najistotniejszych obszarów tematycznych poruszanych w trakcie kongresu były energetyka, geopolityka, migracja, klimat, gospodarka, rynek pracy, inwestycje, nowe technologie. Mówiono o wpływie gospodarki na środowisko i klimat, o zielonej transformacji energetyki i przemysłu. Wiele uwagi poświęcono kwestii bezpieczeństwa w Europie i rosyjskiej agresji na Ukrainę.

W panelu „Rozmowy o Ukrainie. Wsparcie i współpraca” udział wzięli przedstawiciele regionów partnerskich województwa śląskiego, wśród nich reprezentanci czterech obwodów z Ukrainy: Walenty Dunajewski (Czerniowiecka Obwodowa Administracja Wojskowa), Elizawieta Sawczuk (Winnicka Rada Obwodowa), Wadym Tabakera (Lwowska Obwodowa Administracja Wojskowa) oraz Pawło Kuts (Żytomierska Rada Obwodowa).

Debatujący rozmawiali o militarnym, gospodarczym i humanitarnym wsparciu Ukrainy ze strony państw demokratycznego Zachodu; solidarności i łączeniu wysiłków w celu skuteczniejszej pomocy; funduszach przedakcesyjnych dla Ukrainy; roli samorządów i działań na poziomie regionalnym i lokalnym; utrzymaniu i odbudowie infrastruktury i substancji mieszkaniowej; szansach we współpracy ukraińskich i europejskich firm.

Konsul generalny Ukrainy w Krakowie Wacław Wojnarowski podziękował za dotychczasową pomoc dla jego kraju. Jak zaznaczył, wojna toczy się nie tylko na froncie, ale dotyka także gospodarki, dlatego wsparcie gospodarcze jest nie mniej ważne niż przekazywanie czołgów i samolotów. „Ruski mir to ruina, gwałty, deportacje dzieci, zabijanie cywilów, to katastrofa. Dlatego w tej chwili powinniśmy połączyć się, aby nie przeszedł do Europy”. Dodał, że bezpośrednio relacje z regionami partnerskimi są kamieniem węgielnym tej współpracy.

Przedstawiciele strony ukraińskiej wyrazili wdzięczność za wsparcie dla obywateli Ukrainy, po rozpoczęciu rosyjskiej agresji. Sporo miejsca w trakcie dyskusji poświęcono procesowi odbudowy gospodarczej Ukrainy, także z udziałem śląskich przedsiębiorców.

XVI Europejski Kongres Gospodarczy w Katowicach: wystąpienie Ursula von der Leyen / На XVI Європейському економічному конгресі в Катівіцах: виступ Урсули фон дер Ляєн

W uroczystej inauguracji wziął udział marszałek województwa śląskiego Wojciech Saługa / В урочистій церемонії інавгурації взяв участь Маршалок Сілезького воєводства Войцех Салуга

W panelu „Rozmowy o Ukrainie. Wsparcie i współpraca” wzięli udział przedstawiciele regionów partnerskich województwa śląskiego, w tym reprezentanci czterech obwodów z Ukrainy / У дебатах "Розмови про Україну. Підтримка та співпраця" взяли участь представники партнерських регіонів Сілезького воєводства, зокрема представники чотирьох областей України

Delegacja z Czerniowiec, Żytomierza i Walii zapoznali się z działalnością województwa śląskiego / Про діяльність Сілезького воєводства дізналися делегації з Чернівців, Житомира та Уельсь

Spotkanie prezydenta Ukrainy Wołodymyra Zełenskiego z przedstawicielami wspólnot protestanckich i Kościoła rzymskokatolickiego / Зустріч Президента України Володимира Зеленського з представниками протестантських церков та Римсько-католицької церкви

PREZYDENT UKRAINY SPOTKAŁ SIĘ Z DUCHOWNYMI KATOLICKIMI I PROTESTANCKIMI

2 kwietnia Ukraińskie Towarzystwo Biblijne gościło w swych progach Wołodymyra Zełenskiego oraz przedstawicieli Kościoła rzymskokatolickiego i wspólnot protestanckich na Ukrainie. Tematem rozmowy była współpraca organizacji religijnych i instytucji państwa.

Spotkanie w tym formacie odbyło się po raz pierwszy. Na początku prezydent Wołodmyr Zełenski złożył życzenia przedstawicielom Kościołów z okazji Wielkanocy i życzył Ukrainie zwycięstwa w wojnie z rosyjskim okupantem. Jak powiedział, „Na pewno stanie się to dzięki naszym żołnierzom, naszemu narodowi i waszym szczerym modlitwom” – podała strona Kancelarii Prezydenta. Podziękował przy tym duchownym za wspieranie wiernych w tym trudnym czasie i zachęcał do współpracy nie tylko na Ukrainie, ale także za granicą, przypominając, że wspólnoty kościelne mają ważny wpływ na społeczeństwa.

Prezydent podkreślił znaczenie posługi duszpasterskiej w trudnych warunkach wojennych. Podziękował też za posługę kapelanów wojskowych. „Dzięki wam nasi chłopcy i dziewczęta na froncie mają możliwość komunikowania się i odczuwania wsparcia z waszej strony” — zaznaczył i dodał, że ważne jest wzmocnienie posługi kapelanów przez przedstawicieli różnych Kościołów.

Biskupi katolicycy mówili natomiast o trudnościach związanych z posługą duszpasterską w wojsku. Omówili także kwestię nostryfikacji dyplomów Wyższego Seminarium Duchownego i uczelni katolickich. Szczególną uwagę zwrócili na problem ewentualnej mobilizacji księży jako żołnierzy. „Podkreśliśmy, że jeśli zmobilizowani zostaną proboszczowie lub osoby odpowiedzialne za sektor humanitarny, w tym

Caritas i wszystkie placówki, pojawią się duże problemy” — powiedział bp Witalij Krywicki, który przewodniczy Komisji ds. relacji Kościół-państwo przy ukraińskim episkopacie.

Ordynariusz kijowsko-żytomierski dodał, że prezydent przychylnie odniósł się do sprawy dzierżawy nieruchomości kościelnych, tj. budynków, które są własnością komunalną lub państwową. Niedawno przyjęta ustawa zobowiązuje bowiem wspólnoty religijne do płacenia czynszu za korzystanie z nieruchomości kościelnych na zasadach rynkowych.

Duchowni zaproponowali Wołodmyrowi Zełenskiemu zorganizowanie ogólnokrajowego śniadania modlitewnego. Prezydent poparł ten pomysł. Na koniec zachęcił przedstawicieli Kościołów do wykorzystania swoich międzynarodowych kontaktów i powiązań w celu dalszego rozpowszechniania prawdziwych informacji o Ukrainie i zbrodniach Rosjan.

Na spotkanie z prezydentem Wołodmyrem Zełenskim przybyli wszyscy biskupi ordynariusze obrządku łacińskiego na Ukrainie: charkowsko-zaporoski Paweł Honczaruk, odesko-symferopolski Stanisław Szyrokoradiuk, biskup kamieniecki Leon Dubrawski, mukaczewski Mykoła Łuczok, kijowsko-żytomierski Witalij Krywicki i łucki Witalij Skomarowski, który jest jednocześnie przewodniczącym Konferencji Episkopatu Ukrainy.

Wiktorija Laskowska za rkc.org.ua

Pielgrzymi z KUL w Rzymie, zdjęcie: Tomasz Urawski /
Паломники з ЛКУ у Римі, фото: Томаш Уравський

MIŁOŚĆ ZA MIŁOŚĆ. LUBLIN W 10. ROCZNICĘ KANONIZACJI JANA PAWŁA II

Lublin ma szczególny powód do świętowania kanonizacji św. Jana Pawła II. Przez 24 lata był on naszym profesorem i wiele razy podkreślał związki z Lublinem – mówi kapucyn, prof. dr hab. nauk teologicznych Andrzej Derdziuk, profesor teologii moralnej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, kierownik Katedry Bioetyki Teologicznej KUL.

27 kwietnia 2014 roku na uroczystość kanonizacji Jana Pawła II z Lublina do Rzymu udała się specjalna pielgrzymka na czele z władzami Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. „Na frontonie naszego uniwersytetu zawisł olbrzymi baner z wyrażeniem radości, że nasz profesor jest świętym. Były także nabożeństwa w lubelskich kościołach, sympozja i zbieranie publikacji na temat Jana Pawła II” – wspomina wydarzenia sprzed dekady prof. Andrzej Derdziuk.

Od ponad 40 lat na KUL istnieje Instytut Jana Pawła II, który nie tylko dokumentuje jego działalność i kult, ale także wpływ osobowości Karola Wojtyły na kulturę współczesną. „Chociaż Kraków i Wadowice roszczą sobie prawa do Ojca Świętego, to właśnie Lublin stał się szczególnym miastem, które Papież ukochał” – uważa profesor KUL. I lublinianie odwiedzili mu miłość swoją miłością. Gdy kilka lat temu rozpoczęły się medialne ataki na Ojca Świętego, to w marszu w Jego obronie tłumy mieszkańców wyruszyły z kościoła św. Rodziny przy ul. Jana Pawła II na Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II.

„Święty Jan Paweł II zostawił KUL-owi i Lublinowi wielkie wyzwanie, aby stawać się świadkami prawdy. Podczas pielgrzymki do Lublina 9 czerwca 1987 roku w auli Kardynała Stefana Wyszyńskiego mówił: »Służ prawdzie, bo kiedy służysz prawdzie,

to służysz człowiekowi«. Ta prawda czyniona w miłości, o której mówił Papież, jest programem dla każdego z nas” – podkreśla kapucyn.

Do dziś w wielu lubelskich kościołach na prośbę wiernych 16 dnia miesiąca odprawiane są comiesięczne msze św. za wstawiennictwem Ojca Świętego.

Jan Paweł II został kanonizowany 10 lat temu, 27 kwietnia 2014 roku. Jak wyjaśnia prof. Derdziuk, kanonizacja oznacza, że dany święty jest uznany w całym Kościele i jego kult rozszerza się na wszystkie diecezje świata. „Papież podejmuje decyzję o kanonizacji po spełnieniu warunku, którym jest nadzwyczajne uzdrowienie albo niezwykle zachowanie od jakiegoś wypadku. Jeśli chodzi o cud, to uzdrowienie musi być całkowite, natychmiastowe i nieodwracalne” – tłumaczy.

W przypadku Jana Pawła II tym cudem było uzdrowienie z tętniaka mózgu pochodzącej z Kostaryki Floribeth Mora Diaz. Cud dokonał się w 2011 roku, gdy oglądała telewizyjną transmisję beatyfikacji Jana Pawła II. Wewnętrzny głos przynaglił ją do modlitwy, poprosiła też papieża Jana Pawła II o wstawiennictwo. „Następnego dnia usłyszała głos »wstań, nie bój się«, i zobaczyła, jak Jan Paweł II ze zdjęcia wyciąga do niej rękę i zachęca, aby wstała z łóżka” – mówi prof. Derdziuk. Po tym wydarzeniu papież Franciszek zdecydował o kanonizacji Jana Pawła II.

Zanim to jednak uczynił, powołany specjalny Trybunał Specjalny z udziałem delegata biskupa z Kostaryki, promotora sprawiedliwości, notariusza, a także biegłego lekarza, który stwierdził, że uzdrowienie kobiety jest niewytłumaczalne od strony naukowej. Przesłuchano świadków, sprawdzano dokumenty, a wnioski zostały wysłane do Watykanu. Tutaj cała procedura została dokładnie sprawdzona, a dowody zweryfikowane.

Uznanie cudu za wstawiennictwem Jana Pawła II otworzyło drogę do jego kanonizacji. Podczas konsystorza 30 września 2013 roku papież Franciszek obwieszczył, że Jan Paweł II zostanie ogłoszony świętym. Razem z nim został kanonizowany papież Jan XXIII.

Obu kanonizowano 27 kwietnia 2014 roku. „Kanonizacja oznacza, że rozwija się kult, a tym samym zanoszona jest modlitwa o znaki i wstawiennictwo u Boga za pośrednictwem świętego” – tłumaczy teolog. – Ten święty jest nie tylko popularny, ale jest także skutecznym orędownikiem ludzi u Boga. Pan Bóg cały czas działa, bo istnieje świętych obcowanie i ludzie wierzący mają argument do umacniania swej wiary, że pewne rzeczy niewytłumaczalne

ludzkim rozumem są realnie możliwe, co daje nam nadzieję” – dodaje.

Prof. Derdziuk zwraca uwagę także na jeden aspekt – kanonizacja dokonuje się w określonym czasie, w którym potrzebny jest pewien wzór moralnej postawy danego świętego. „Pokazuje postawy, które wydają się już nieadekwatne do naszych czasów, ale są jednak ewangelicznie użyteczne i potrzebne. Kościół promuje tych świętych jako wzorce osobowe i przykłady do naśladowania” – mówi.

Tak jak Jana Pawła II, którego ukochali nie tylko katolicy na całym świecie. Zgromadzeni na jego pogrzebie dali temu wyraz, krzycząc „Santo subito” (święty od razu). „Jan Paweł II łączył tradycyjną ludową pobożność z otwartością na współczesny świat. Umiał nawiązywać kontakt z politykami czy dziennikarzami, stał się nie tylko Bożym Mężem, który się modlił, ale także wielkim nauczycielem, można powiedzieć mistrzem dyplomacji, któremu wiele narodów zawdzięczało wolność lub uchronienie od konfliktów zbrojnych” – przypomina prof. Derdziuk.

KUL / Monika Stojowska

Z ogromnym smutkiem i żalem pożegnaliśmy Stanisława Panteluka (9.12.1945–14.04.2024), Redaktora Naczelnego „Dziennika Kijowskiego”.

Był dla nas starszym kolegą i prawdziwym przyjacielem. Szliśmy razem w szeregach obrońców polskości na terenach Ukrainy. W naszej pamięci pozostanie jako człowiek niezwykle pogodny, zawsze pełen uśmiechu i ciętego dowcipu, a zarazem ogromnej erudycji. Znał kilka języków, pisał na rozmaite tematy. Jak mówił o redagowanej przez siebie gazecie, jest to kronika życia Polaków na Ukrainie. Miał głęboko zakorzenione poczucie misji szerzenia polskości. Razem pokonywaliśmy wiele trudów. Nauczył nas z radością i nadzieją iść dalej, trwając w pełnieniu naszej misji.

Cześć Jego pamięci.

Wyrazy współczucia dla Rodziny i bliskich.

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II /
Люблінський католицький університет Іоанна Павла II

W ŻYTOMIERZU UPAMIĘTNIONO OFIARĘ WIELKIEGO TERRORU

**Przedstawiciele władz, mniejszości narodowych i duchowieństwa modlili się za ofiary represji politycznych z lat- 1937–1938 /
Представники влади, національних меншин та духовенства молилися за жертв політичних репресій 1937–1938 рр.**

**Przedstawiciele władz i prezes ŻOZPU uczcili pamięć niewinnie rozstrzelanych ludzi /
Представники влади та голова ЖОЗПУ вшанували пам'ять невинно розстріляних людей**

**Przedstawiciele ŻOZPU złożyli kwiaty i zapalili znicze pod pomnikiem ofiar represji politycznych /
Представники ГО "Житомирська обласна Спілка поляків України" поклали квіти та запалили свічки біля пам'ятника жертвам політичних репресій**

**Tatara Nazarczuk, której ojca represjonowano, gdy miała 7 miesięcy, podczas wywiadu /
Під час інтерв'ю з Татарию Назарчук, батько якої був репресований, коли їй було всього 7 місяців**

W Dniu Pamięci Ofiar Represji Politycznych poświęconym osobom, które ucierpiały przez reżim komunistyczny, członkowie Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie wzięli udział w okolicznościowej uroczystości.

Przedstawiciele mniejszości polskiej i czeskiej w Żytomierzu oraz władz lokalnych, księża, nauczyciele i młodzież zebrali się 19 maja pod krzyżem upamiętniającym ofiary operacji antypolskiej NKWD z lat 1937–1938, by oddać hołd niewinnie pomordowanym.

W wydarzeniu wzięli udział m.in. członkowie Rady Koordynacyjnej Stowarzyszeń Narodowo-Kulturalnych działającej przy Obwodowej Administracji Państwowej w Żytomierzu, wiceprzewodniczący Żytomierskiej Rady Obwodowej Oleg Dziubenko, Oleksander Duszek z Obwodowej Administracji Wojskowej oraz prezes Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie Wiktoria Laskowska-Szczur.

Uczestnicy uroczystości podzielili się refleksjami na temat okresu wielkiego terroru. Wiktoria Laskowska-Szczur przypominała losy swojej rodziny. Jej dwaj dziadkowie zostali rozstrzelani w 1938 roku, jeden z nich, Józef Laskowski, spoczywa w masowym grobie, nad którym dziś stoi krzyż upamiętniający ofiary NKWD. Zaznaczyła, że „polska mniejszość Żytomierszczyzny od pięciu lat ubiega się, by zamordowanych uhonorować tablicą pamiątkową w miejscu ich spoczynku. „Byli zabijani strzałem w głowę za to, że nie wyrzekli się swojej tożsamości. Byli obywatelami Związku Sowieckiego” – podkreśliła.

Obecni minutą ciszy uczcili pamięć pomordowanych ofiar stalinizmu. Następnie złożyli kwiaty i zapalili znicze.

Przez lata trwania reżimu komunistycznego miliony ludzi padły ofiarą represji. Byli rozstrzelani, wysłani do Kazachstanu i na Syberię, zamykani w łagrach, przetrzymywani w szpitalach psychiatrycznych.

W Żytomierzu, w miejscu, gdzie stoi pomnik ofiar represji politycznych, spoczywają szczątki 19 190 osób zamordowanych przez NKWD na rozkaz członków Biura Politycznego KC WKP(b), głównie w latach 1937–1938.

Wiktoria Laskowska-Szczur

W ŻYTOMIERZU ODDANO HOŁD OFIAROM KATASTROFY SMOLEŃSKIEJ

W 14. rocznicę katastrofy polskiego samolotu pod Smoleńskiem wiozącego delegację na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej młodzież z Polskiej Szkoły Sobotnio-Niedzielnej im. I. J. Paderewskiego, nauczyciele i członkowie Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie złożyli kwiaty i zapalili znicze przed tablicą śp. prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego.

Przedstawiciele Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie uczcili pamięć ofiar katastrofy smoleńskiej /

Представники ГО „Житомирська обласна Спілка поляків України” вшанували пам'ять загиблих у смоленській катастрофі

10 kwietnia to dzień, w którym odwołujemy się do wspomnień i refleksji o tragicznym zmarłych wielkich Polakach, mężach stanu, przywódcach, patriotach zasłużonych dla Polski, którzy pragnęli oddać hołd pomordowanym polskim oficerom w Katyniu. Pamiętamy każdego, kto zginął w tej strasznej katastrofie. Wraz z narodem polskim chylimy czoła przed ofiarami tragedii smoleńskiej. Dzisiaj stoimy ramię w ramię wobec rosyjskiej agresji, razem walczymy ze wspólnym wrogiem.

14 lat temu, 10 kwietnia 2010 roku, z warszawskiego lotniska Okęcie tuż przed godz. 7.30 wystartował samolot rządowy z delegacją zmierzającą na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej. Maszyna leciała do Smoleńska, skąd członkowie delegacji samochodami mieli udać się do Katynia, gdzie na godz. 9.30 zaplanowane były uroczystości rocznicowe. O godz. 8.41 w pobliżu lotniska Smoleńsk-Siewiernyj samolot się rozbił.

W wyniku katastrofy zginęli wszyscy znajdujący się na pokładzie: 89 członków delegacji i 7 – załogi, łącznie 96 osób. Wśród ofiar byli prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński oraz jego małżonka Maria, ostatni prezydent RP na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski, szef Sztabu Generalnego WP i dowódcy wszystkich rodzajów Sił Zbrojnych RP, wicemarszałkowie Sejmu i Senatu, parlamentarzyści, pracownicy Kancelarii Prezydenta, szefowie instytucji państwowych, duchowni, przedstawiciele ministerstw, organizacji kombatanckich i społecznych z osobami towarzyszącymi.

Warto nadmienić, że Żytomierski Obwodowy Związek Polaków na Ukrainie organizuje uroczystości w hołdzie ofiar zamordowanych przez NKWD w lesie katyńskim w 1940 roku oraz tragicznej katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem 70 lat później od 2010 roku.

Wiktoria Laskowska

W Żytomierzu uczniowie Polskiej Szkoły Sobotnio-Niedzielnej im. I. J. Paderewskiego uczcili pamięć ofiar katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem /

У Житомирі учні Польської суботньо-недільної школи імені І. Я. Падеревського вшанували пам'ять жертв авіакатастрофи під Смоленськом

OBCHODY DNIA PAMIĘCI OFIAR ZBRODNI KATYŃSKIEJ W ŻYTOMIERZU

ZŻytomierski Obwodowy Związek Polaków na Ukrainie oddał hołd Polakom zamordowanym w 1940 roku przez NKWD w Katyniu, Charkowie, Miednoje i innych miejscach kaźni. Wykład poświęcony ich pamięci odbył się 13 kwietnia w Polskiej Szkole Sobotnio-Niedzielnej im. Ignacego Jana Paderewskiego działającej przy ŻOZPU.

**Uczniowie Polskiej Szkoły Sobotnio-Niedzielnej imienia I. J. Paderewskiego otrzymali pamiątkowe „guziki katyńskie” /
Учні Польської суботньо-недільної школи імені І. Я. Падеревського отримали пам'ятки – „катинські гуздики”**

**Uczestnicy wydarzenia obejrżeli film dokumentalny „Tragedia katyńska: jak ZSRS zniszczył elitę Wojska Polskiego // 10 pytań do historyka” /
Учасники події також переглянули документальний фільм “Катинська трагедія: як СРСР знищив еліту Польської армії // 10 питань до історика”**

13 kwietnia obchodzony jest Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej, ustanowiony uchwałą Sejmu RP „w hołdzie ofiarom oraz dla uczczenia pamięci wszystkich wymordowanych przez NKWD na mocy decyzji naczelnych władz Związku Sowieckiego z 5 marca 1940 roku”. Jego data przypada w rocznicę ujawnienia przez Niemców w 1943 roku informacji o odkryciu w Katyniu w ZSRS masowych grobów oficerów Wojska Polskiego.

Celem wykładu otwartego było zapoznanie słuchaczy z genezą, okolicznościami i przebiegiem zbrodni katyńskiej oraz jej skali, wyjaśnienie znaczenia mordu dokonanego na jeńcach wojennych i więźniach przez władze sowieckie wiosną 1940 roku, a także uświadomienie im miejsca zajmowanego przez te tragiczne wydarzenia w pamięci zbiorowej kolejnych pokoleń Polaków, jako symbolu polskiego męczeństwa na kresach wschodnich II RP.

Uczestnicy wykładu obejrżeli również film dokumentalny „Tragedia katyńska: jak ZSRS zniszczył elitę Wojska Polskiego // 10 pytań do historyka”, prezentowany na ukraińskim kanale „Historia bez mitów” na YouTube. Kandydat nauk historycznych, profesor nadzwyczajny Wydziału Historii Kijowskiego Uniwersytetu Narodowego im. Tarasa Szewczenki Andrij Rukkas opowiada w nim m.in. o tym, kto jest odpowiedzialny za zbrodnię katyńską, jak hitlerowskie Niemcy wykorzystały tę tragedię na swoją korzyść, jak ZSRS sfałszował śledztwo czy jak próbuje się zafałszować sprawę katyńską we współczesnej Federacji Rosyjskiej.

Na koniec obecnym rozdano pamiątki – guziki katyńskie wzorowane na guziku z munduru oficerskiego znalezione w Katyniu.

Przypomnijmy, wiosną 1940 roku sowiecka policja polityczna – NKWD – wymordowała około 22 tys. Polaków, którzy po napaści ZSRS na Polskę 17 września 1939 roku znaleźli się w sowieckiej niewoli. Byli wśród nich jeńcy wojenni – 14,7 tys., oficerów i policjantów przetrzymywanych w obozach w Kozielsku, Ostaszkowie i Starobielsku, oraz cywile – 7,3 tys., których osadzono w więzieniach w zachodniej Ukrainie i Białorusi, czyli na terenach Polski włączonych do ZSRS.

Jeńców mordowano strzałami w tył głowy; oficerów z

obozu kozielskiego w Katyniu, ze Starobielska w Charkowie, policjantów z Ostaszkowa w Kalininie. Kolejne egzekucje przeprowadzono w więzieniach w Mińsku, Kijowie i Chersoniu. Akcja trwała około sześciu tygodni, od kwietnia do maja 1940 roku. Ciała zabitych grzebano w zbiorowych mogiłach, m.in. w Katyniu, Miednoje i Piatichatkach pod Charkowem. Do dziś nie znamy wszystkich miejsc ukrycia szczątków pomordowanych.

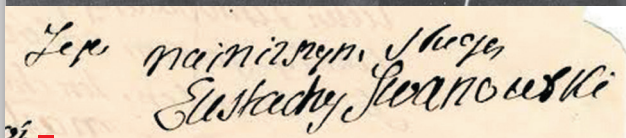
Ofiarami byli oficerowie Wojska Polskiego – wśród nich wybitni dowódcy i stratedzy, policjanci, urzędnicy, lekarze, profesorowie, prawnicy, nauczyciele, inżynierowie, duchowni, literaci, kupcy i działacze społeczni – elita narodu polskiego. Poprzez zgładzenie polskich patriotów Sowieci chcieli zapobiec odrodzeniu się państwa polskiego i w konsekwencji doprowadzić do wymazania Polski z mapy Europy.

Przez wiele lat władze ZSRS próbowały ukryć tę zbrodnię, obwiniając o nią nazistowskie Niemcy. Prawda wyszła na jaw 13 kwietnia 1943 roku, kiedy niemieckie radio obwieściło odnalezienie pod Smoleńskiem masowych grobów polskich oficerów. Jednak Sowieci utrzymywali, że zbrodni dokonali Niemcy. Choć Polacy przez lata domagali się ujawnienia prawdy o prawdziwych sprawcach, kłamstwo katyńskie udało się zdemaskować dopiero, kiedy ZSRS chylił się ku upadkowi, a w Polsce obalono komunizm. Naciski strony polskiej i wspólnoty międzynarodowej spowodowały zmianę w sowieckiej retoryce.

13 kwietnia 1990 roku władze ZSRS przyznały się do mordu katyńskiego i zakomunikowały, że odpowiedzialność za zbrodnię ponosi NKWD. We wrześniu tego roku Naczelna Prokuratura Wojskowa ZSRS rozpoczęła śledztwo w tej sprawie. Dwa lata później Borys Jelcyń, prezydent Federacji Rosyjskiej, przeprosił Polaków za zbrodnię popełnioną w Katyniu.

Pamięć o Katyniu żyje w sercach Polaków i wszystkich, którzy czują potrzebę upamiętnienia tragedii oraz zapewnienia sprawiedliwości ofiarom. Pomniki w różnych krajach, filmy i dzieła literackie – to wszystko świadczy o niezapomnieniu wydarzeń i nadziei na sprawiedliwość.

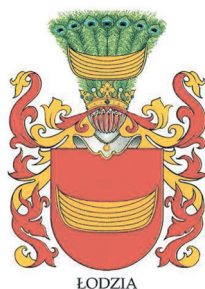
Tetiana Petrowska

Eustachy Antoni Heleniusz Iwanowski (1813 r.–07.07.1903 r.)
Евстахій Антоній Децидери́ович Івановський
 (1813 r.–07.07.1903 r.)

ENTUZZJASTA I WIELBICIEL HISTORII

Wśród niepospolitych, acz nieco zapomnianych Polaków z Kresów jest pamiętnikarz i publicysta historyczny, archiwista i zbieracz dziejów Eustachy Antoni Heleniusz Iwanowski herbu Łódzia, jeden z ostatnich wychowanków Liceum Krzemienieckiego, piszący o Wołyniu, Podolu i Kijowszczyźnie.

ŁÓDZIA

Eustachy Antoni Heleniusz Iwanowski przyszedł na świat w małym prowincjonalnym miasteczku Chałaimgródek w guberni kijowskiej (obecnie wieś Horodkiwka w rejonie andruszowskim w obwodzie żytomierskim) w 1813 roku, w rodzinie szlacheckiej jako syn Dezyderego Erazma Iwanowskiego, marszałka szlachty powiatu żytomierskiego, i Klary Chojeckiej, córki Jana Nepomucena Chojeckiego, posła na Sejm Czteroletni.

Początkowo kształcił się w domu, a od września 1825 roku z powodzeniem kontynuował edukację w Liceum Krzemienieckim. Niestety, wybuch powstania listopadowego (1830-1831) doprowadził do zamknięcia szkoły. Zmuszony do przerywania nauki młody Eustachy musiał również porzucić marzenia o studiowaniu na Uniwersytecie Wileńskim, który w 1832 roku, w ramach represji po powstaniu listopadowym, zlikwidowano.

Wrócił do Chałaimgródka. Zajął się samokształceniem, gospodarowaniem podarowanym przez ojca majątkiem ziemskim we wsi w rejonie taraszczańskim oraz działalnością społeczną. Z czasem zaczął podróżować. Objechał kraj wzdłuż i wszerz, nie omijając żadnej miejscowości o znaczeniu historycznym, zwiedzał biblioteki, dawne archiwa, zbiory naukowe, również prywatne; zbierał rękopisy, broszury i pamiętniki, także przekazy ustne dotyczące dziejów Rzeczypospolitej, z myślą o wykorzystaniu tych materiałów w swych przyszłych pracach historycznych.

Następnie, gnany chęcią zdobycia wiedzy i zobaczenia czegoś nowego ruszył za granicę. Gorąca wiara i chęć pomodlenia się w cudownych miejscach skierowały go ku Ziemi Świętej, do Lourdes (Francja), Composteli (Hiszpania), Einsiedeln (Szwajcaria), nie mówiąc już o Rzymie

(Włochy). Pielgrzymował również do Częstochowy, Redecznicy (miejsce objawień św. Antoniego) i Wilna.

Po śmierci ojca (1844) i matki (1859) stał się właścicielem znacznej fortuny na Kijowszczyźnie. Majątek obejmujący posiadłości w Chałaimgródku, Czarnorudce, Łebedyńcach, Dźwiniacze i Nenadysze był doskonale zagospodarowany i niezadłużony.

Iwanowskiego cechowała dobroć i altruizm, podobnie jak jego dziadka ze strony matki Jana Nepomucena Chojeckiego (1748-1817). Pomagał potrzebującym chłopom, czynszownikom w Chałaimgródku i Czarnorudce nadał ziemię. Wspierał finansowo rodzinę swego krewniaka Jakuba Czczela, pisarza i publicystę Aleksandra Grozę, który ostatnie pięć lat życia spędził w domu Eustachego, a także uczestnika powstania styczniowego (1863-1864), późniejszego zesłańca Gaspara Maszkowskiego. Był dobroczyńcą instytucji naukowych i fundatorem kilku kościołów, w tym w Berdyczowie, Białopolu i Chodorkowie.

Od spraw majątkowych odrywały go częste wyjazdy do pobliskiego majątku Nenadycha, gdzie stworzył ośrodek życia towarzyskiego i kulturalnego, oraz zainteresowanie historią Rzeczypospolitej, zwłaszcza Podola i Wołynia, a także Kijowszczyzny.

Swoje siły skierował ku twórczości literackiej. Jego pierwszą książką była „Matka Boska na Jasnej Górze Częstochowskiej Królowa Korony Polskiej: Pamiętka z pielgrzymki odbytej roku pańskiego 1848”, którą napisał w wieku prawie 40 lat. Z powodu cenzury wydał ją w Paryżu (w 1852 roku) i podpisał jednym ze swoich imion, Heleniusz (nadany na cześć ciotki Heleny Chojeckiej). Odtąd wszystkie swoje prace publikował poza granicami kraju i pod pseudonimami: Heleniusz, Heleniusz, Helenijusz Eu. lub Hellenizjusz Ew.

Napisał m.in.: „Informacje historyczne o osadnictwie

bazylianów w Humaniu" (1857), „Kilka rysów i pamiątek" (1860), „Wspomnienia narodowe" (1861), „Rozmowy o Polskiej Koronie" (1873, t. 1-2), „Wspomnienia z lat minionych" (1876, 2 tomy), „Pielgrzymka do Ziemi Świętej, odbyta w roku 1863" (1876), „Pamiętki polskie z różnych czasów" (1882, 2 tomy), „Listki wicheirem do Krakowa z Ukrainy przywiezione" (1900-1903, 2 tomy), łącznie jest autorem 12 obszernych prac z zakresu dziewiętnastowiecznej historii Polski. Co ciekawe, siedem wydał na własny koszt. Większość rozeszła się na zasadzie darowizny. Swoje książki ofiarowywał bibliotekom i instytucjom duchownym we Lwowie, Krakowie, Poznaniu, a także przyjaciółom i znajomym.

Jego spuścizna literacka obejmuje szereg prac z dziejów Rusi Południowej, opowieści o wydarzeniach minionych lat i współczesnych autorowi. Dzieła Iwanowskiego zawierają materiały historyczne, z których wiele jest dziś niedostępnych lub nieznanymi, cenne szczegóły z dziejów dzisiejszej Ukrainy, ogromną liczbę faktów, podań ludowych, prywatne listy osób, ich wspomnienia, opowiadania o osobliwościach życia na Wołyniu, Podolu i Kijowszczyźnie, niezwykle i oryginalne opisy tamtejszych miejscowości, zwłaszcza Kijowa, Żytomierza, Winnicy, Berdyczowa, Krzemieńca, Łucka i wielu innych. A także pogłębione charakterystyki znanych postaci, m.in. Tadeusza Czackiego, działacza oświatowego i gospodarczego, członka Komisji Edukacji Narodowej i współtwórcy Konstytucji 3 maja, Aleksandra Grozy, poety romantycznego, jednego z twórców tzw. szkoły ukraińskiej, Michała Czajkowskiego,

działacza niepodległościowego, pisarza i poety, Wacława Seweryna Rzewuskiego, podróżnika, orientalisty, pamiętnikarza i poety, czy Karola Kaczkowskiego, prof. medycyny, uczestnika powstania listopadowego.

Iwanowski był też zbieraczem książek i obrazów: miał bogatą bibliotekę i kolekcję 58 portretów, m.in. Stanisława Konarskiego, Joachima Lelewela, Tadeusza Czackiego, Wacława Rzewuskiego, Juliusza Słowackiego i Ignacego Krasickiego pędzla Wojciecha Kossaka, Kazimierza Mireckiego, Antoniego Gramatyki, Aleksandra Mroczkowskiego i Wacława Koniuszki.

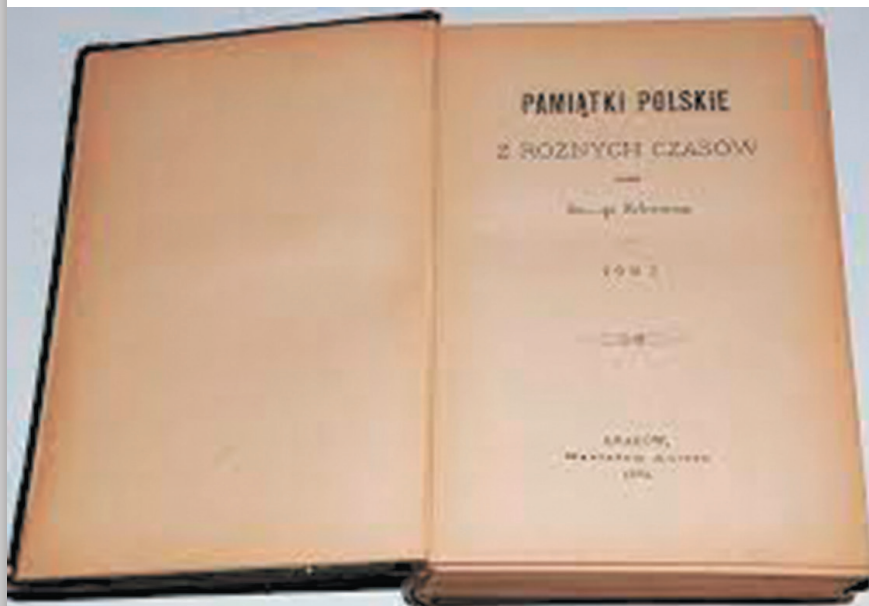
Eustachy Iwanowski był ostatnim przedstawicielem rodu. Cały swój majątek wraz z księgozbiorem i galerią obrazów zapisał prawnukom swej siostry, Fabiany Michałowskiej – Żmigrodzkiej. Rękopisy, korespondencje i pieczęcie podarował wcześniej bibliotece Uniwersytetu Krakowskiego.

Zmarł 7 lipca 1903 roku w Chałaimgródku w wieku 90 lat. Został pochowany w położonym kilkanaście kilometrów dalej Białopolu (obecnie obwód winnicki), obok kościoła św. Antoniego Padewskiego. Obdarowani przez Iwanowskiego potomkowie w 1913 roku wybudowali w Chałaimgródku murowaną świątynię w stylu neogotyckim, gdzie przenieśli szczątki Eustachego i jego matki Klary. Dzięki temu przetrwały, ponieważ w 1957 roku władze zniszczyły białopolski kościół i zrównały z ziemią groby. Za to w Chałaimgródku wszystkie zabudowania, oprócz dworu Iwanowskich, się zachowały. Także nagrobek Eustachego Heleniusza Iwanowskiego i jego matki.

Jan Sawicki, z ukraińskiego przełożyła Elwira Gilewicz

Książka Eustachego Iwanowskiego *Pielgrzymka do Ziemi Świętej, odbyta w roku 1863* / Книга Є. Івановського „Паломництво до Святої Землі, здійснене в 1863 році”

Książka Eustachego Iwanowskiego *„Pamiętki polskie z różnych czasów”* / Книга Е. Івановського „Польські мемуари з різних часів”

JAN PAWEŁ II: MATKI RODZĄCEJ, KARMIĄCEJ, WYCHOWUJĄCEJ NIKT NIE ZASTĄPI

Jan Paweł II był pierwszym papieżem w historii, który poświęcił tak wiele uwagi roli kobiety i matki w Kościele katolickim. W swoim nauczaniu zwracał uwagę na wciąż aktualny problem niedoceny roli macierzyństwa i wielokrotnie mówił „Dziękujemy Ci, kobieto-matko”.

26 maja w Polsce obchodzony jest Dzień Matki. Karol Wojtyła do swojej mamy, Emilii Wojtyły, mógł mówić mamó przez niespełna dziewięć lat. Pani Wojtyłowa miała już 14-letniego syna Edmunda oraz córkę Olgę, gdy na świat przyszedł Karolek nazywany przez nią Lolusiem, a potem Lolkciem. Mały Lolek stał się oczkiem w głowie Emilii Wojtyłowej. „To dziecko będzie kimś wielkim!” – miała mówić mama przyszłego papieża, a jej słowa okazały się prorocze.

Kobieta była jednak słabego zdrowia. Nie zachowały się żadne informacje, z jaką chorobą musiała się mierzyć, ale Karol Wojtyła zachował w pamięci obraz matki cierpiącej. Opiekę nad nią sprawował mąż, który przeszedł na wojskową emeryturę, by móc zająć się żoną. We wspomnieniach sąsiadów zachowały się obrazy, gdy wynosił ją na rękach na balkon, by mogła zażyć trochę słońca. Pani Wojtyłowa zmarła, gdy Lolek miał zaledwie dziewięć lat. Znana jest historia, według której po śmierci matki Karol senior Wojtyła zabrał synów do sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej i powiedział Lolkowi, wskazując obraz Matki Bożej: „To jest teraz twoja matka”.

Te doświadczenia przełożyły się na charakter posługi Wojtyły. W swoim nauczaniu zarówno jako wykładowca akademicki KUL, potem jako kardynał krakowski, a następnie papież podkreślał często, że macierzyństwo nie jest wyłącznie czasem radości.

MIŁOŚĆ MATKI

Opierając się na fundamencie biblijnym, papież wyjaśniał, kim jest kobieta-matka jako człowiek, uznał jej prawa do pełnego uczestnictwa w życiu społecznym, politycznym i zawodowym. Już w czasie pierwszej pielgrzymki do Polski w czerwcu 1979 roku Jan Paweł II apelował o docenienie kobiet jako matek. „Macierzyństwo zaś w polityce i ekonomii pracy winno być traktowane jako wielki cel i wielkie zadanie samo dla siebie. Łączy się bowiem z nim inna, wielka praca, w której nikt matki rodzącej, karmiącej, wychowującej nie zastąpi. Nic też nie zastąpi serca matki w domu, serca, które zawsze tam jest, zawsze tam czeka. Prawdziwe poszanowanie pracy niesie z sobą należną cześć dla macierzyństwa, a nigdy inaczej” – mówił do pielgrzymów z Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego w czasie mszy św. na Jasnej Górze 6 czerwca 1979 roku.

Kilka lat później, podczas trzeciej pielgrzymki do Polski w 1987 roku, Jan Paweł II odwiedził zakłady Uniontex w Łodzi, w którym pracowały głównie kobiety – włóknieniczki. Przypominał, że „prawdziwy awans kobiety domaga się od społeczeństwa szczególnego uznania dla zadań macierzyńskich i

rodzinnych”, a zadania domowe i zawodowe powinny się wzajemnie uzupełniać.

Najważniejsze dokumenty Jana Pawła II dotyczące kobiet i macierzyństwa to list apostolski „Mulieris dignitatem” (O godności i powołaniu kobiety, wydany z okazji Roku Maryjnego), dokument synodalny „Powołanie i misja świeckich w Kościele i w świecie”, a także „List do kobiet” wystosowany w związku z planowaną na wrzesień 1995 roku w Pekinie IV Międzynarodową Konferencją w sprawie Kobiet.

MACIERZYŃSTWO DAREM ŻYCIA

Jan Paweł II podkreślał, że macierzyństwo to często ból, trud wybaczenia, a niekiedy poświęcenie swojego życia dla ratowania dziecka. Dzieci przychodząc na świat, przynoszą z sobą orędzie życia, które wskazuje na pierwszego Stwórcę życia. O życiu za życia papież mówił w czasie beatyfikacji włoskiej lekarki, która w 1961 roku mimo wskazań medycznych do przerwania ciąży z powodu włóknaka macicy, zdecydowała się donosić ją do końca, tym samym odstępując od szansy uratowania swojego życia. „Pragniemy oddać hołd tym wszystkim heroicznym matkom, które bez reszty poświęcają się swoim rodzinom, które cierpią, wydając dzieci na świat, a potem gotowe są podjąć wszelkie trudy, ponieść wszelkie ofiary, ażeby tym dzieciom przekazać wszystko, co mają najlepszego. Macierzyństwo może być źródłem wielkiej radości, ale może także stać się źródłem cierpienia, a niekiedy wielkich zawodów. Wówczas miłość staje się próbą, czasem heroiczną, która wiele kosztuje macierzyńskie serce kobiety” – mówił Jan Paweł II w czasie beatyfikacji Joanny Beretty Molli 24 kwietnia 1994 roku [papież kanonizował ją dziesięć lat później – 16 maja 2004 r.]

DZIĘKUJEMY CI KOBIETO-MATKO

Jan Paweł II zwracał uwagę na dużą rolę kobiety i matki w życiu rodziny, ale i w wychowaniu dziecka. Podczas konferencji Narodów Zjednoczonych w Pekinie w 1995 roku wystosował List do kobiet „A ciascuna di voi”, w którym dziękował za zaangażowanie oraz podkreślał, że wciąż jest wiele do zrobienia, aby kobieta i matka nie była dyskryminowana. „Dziękujemy Ci kobieto-matko, która w swym łonie nosisz istotę ludzką w radości i trudzie jedyne doświadczenia, które sprawia, że stajesz się Bożym uśmiechem dla przychodzącego na świat dziecka, przewodniczką dla jego pierwszych kroków, oparciem w okresie dorastania i punktem odniesienia na dalszej drodze życia” – pisał Jan Paweł II.

Małgorzata Oroń/Monika Stojowska/KUL

Obiekty sportowe wypełniły się uczniami i gośćmi z miejskich klubów sportowych / Спортивний комплекс був заповнений учнями та гостями спортивних клубів міста

OTWARCIE ODNOWIONYCH OBIEKTÓW SPORTOWYCH W ŻYTOMIERZU

23 23 kwietnia w prywatnej Ogólnokształcącej Salezjańskiej Szkole „Vsesvit” odbyły się uroczysta inauguracja i poświęcenie zrewitalizowanego placu gier i zabaw ruchowych – informuje diecezja kijowsko-żytomierska.

W

Ogólnokształcąca Salezjańska Szkoła „Vsesvit” istnieje w Żytomierzu od 1994 roku. Powstała z inspiracji katolików z Ukrainy i Włoch. Charakteryzuje się przywiązaniem do chrześcijańskich wartości, kładzie mocny akcent na naukę języka włoskiego oraz stosuje system wychowania i edukacji Montessori. Od ponad 10 lat przyjmuje także uczniów ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi. W 2020 roku w szkole uczyło się 203 dzieci w klasach od pierwszej do dziewiątej.

salezianie.pl

Na terenie prowadzonej przez salezjanów szkoły z inicjatywy Salezjańskiej Inspektorii św. Jacka w Krakowie (część Towarzystwa św. Franciszka Salezego, znanego również jako Salezianie Księdza Bosko) i przy udziale mecenasów i dobroczyńców z Polski przeprowadzono gruntowną przebudowę obiektów sportowych. W miejsce zniszczonego przez czas boiska i zardzewiałych symulatorów powstało nowe boisko do piłki nożnej, kolejne do siatkówki i koszykówki, kort tenisowy, ścieżki do joggingu, trybuny dla kibiców i nowoczesne szatnie.

Tego dnia swoją działalność zaprezentował również nowo powstały Katolicki Klub Sportowy „Don Bosco”.

Po poświęceniu zrewitalizowane obiekty sportowe wypełniły się uczniami i gośćmi z miejskich klubów sportowych. Na boisku do piłki nożnej rozegrany został mecz towarzyski między KSC „Don Bosco” a „Trenerzy Żytomierza”.

Zwieńczeniem wydarzenia była Eucharystia, której przewodniczył ordynariusz diecezji kijowsko-żytomierskiej, bp Witalij Krywicki.

Uroczyste otwarcie obiektu sportowego było pierwszym z wydarzeń związanych z obchodami 30. rocznicy powstania Ogólnokształcącej Salezjańskiej Szkoły „Vsesvit” w Żytomierzu, które będą obchodzone we wrześniu tego roku.

[Redakcja za kzd.org.ua](http://Redakcja.za.kzd.org.ua)

Uroczyste otwarcie obiektu sportowego / Уроцисте відкриття спортивного комплексу

Mecz towarzyski między KSC „Don Bosco” a „Trenerzy Żytomierza” / Товариський матч між КСК «Дон Боско» та «Житомирські тренери»

ZAKOŃCZENIE NAUKI W SZKOLE POLSKIEJ W ŻYTOMIERZU

25 maja uczniowie Polskiej Szkoły Sobotnio-Niedzielnej im. I. J. Paderewskiego świętowali koniec roku i początek wakacji. Spotkanie odbyło się w ciepłej, rodzinnej atmosferze, pełnej radosnych uśmiechów i pozytywnych emocji.

Zakończenie roku szkolnego w polskiej szkółce tym razem było wyjątkowe, ponieważ po raz pierwszy od czasu wybuchu wojny wszyscy uczniowie spotkali się razem na łonie natury – nad brzegiem malowniczej rzeki Teterew. Po części oficjalnej, podczas której absolwentom wręczono dyplomy ukończenia szkoły oraz certyfikaty potwierdzające ich poziom znajomości języka polskiego, rozpoczęły się wesołe zabawy.

Uczniowie razem ze swoimi nauczycielkami Aliną Laskowską i Tetianą Petrowską oraz rodzicami aktywnie uczestniczyli w różnych grach i konkursach. Szczególnie spodobały się tańce belgijska oraz polonez poprowadzone przez Marinę Metelską. Był oczywiście śpiew polskich piosenek i recytacja wierszy. Nie zapomniano również o tradycyjnym poczęstunku: kiełbaskach i piangkach, które pieczono nad ogniskiem, ciesząc się aromatem i smakiem świeżych produktów.

Ten dzień był pełen radości i ciepłych momentów. Wszyscy obecni czuli się częścią wielkiej szkolnej rodziny, którą łączy miłość do języka i kultury polskiej.

Dyrektorka szkoły, Alina Laskowska wyraziła wdzięczność wszystkim uczniom za ich całoroczne starania, rodzicom za wsparcie, a nauczycielom za ich oddanie i profesjonalizm. Życzyła również wszystkim bezpiecznych i wesołych wakacji pełnych nowych wrażeń oraz nabrania sił przed następnym rokiem szkolnym. Prezes Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie Wiktoria Laskowska-Szczur wręczyła każdemu uczniowi małą zabawkę na pamiątkę zakończenia roku szkolnego.

Organizatorem święta był Żytomierski Obwodowy Związek Polaków na Ukrainie.

Tetiana Petrowska

Polska Szkoła Sobotnio-Niedzielnna

im. I.J.Paderewskiego

ГО «ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСНА СПІЛКА ПОЛЯКІВ УКРАЇНИ»

Запрошує дітей, молодь та дорослих
на навчання польської мови:

- Польська суботньо-недільна школа з кваліфікованими педагогами (польська мова, література, історія;
- підготовка до вступу у ВНЗ та співбесіди на Карту поляка);
- всі необхідні навчальні матеріали;
- сертифікація рівня знань після завершення курсу;
- цікаві культурно-освітні проекти та програми;
- відпочинок у таборах Польщі, України та інших країн;
- набір до Польського вокального дитячого ансамблю „Дзвонечки”;
- набір до Театру ляльок МодернПол;

ŻYTOMIERSKI OBWODOWY ZWIĄZEK POLAKÓW NA UKRAINIE

Zapraszamy dzieci, młodzież i dorosłych
do nauki języka polskiego:

- Polska Szkoła Sobotnio-Niedzielnna im. I.J. Paderewskiego z profesjonalnymi lektorami (język polski, literatura, historia);
- przygotowanie do podjęcia studiów i rozmowy kwalifikacyjnej na pobyt w RP/Kartę Polaka~
- wszystkie niezbędne materiały szkoleniowe~
- poświadczenie poziomu wiedzy po zaliczonym kursie~
- ciekawe projekty i programy kulturalne i edukacyjne~
- wypoczynek na obozach w Polsce, Ukrainie i innych krajach~
- rekrutacja do Polskiego Dziecięcego Zespołu Pieśni i Tańca „Dzwoneczki”~
- zapis do Teatru Lalek ModernPol~

За детальною інформацією та для запису
звертайтеся:
• м. Житомир, вул. Театральна 17/20, каб. 111
• тел. +38 067 01 01 446
• E-mail: zpuzytomierz@gmail.com
• www.zozpu.org

W celu uzyskania szczegółowych informacji
i rejestracji prosimy o kontakt:
• Żytomierz, ulica Teatralna 17/20, lokal. 111;
• Tel. +38 067 01 01 446
• E-mail: zpuzytomierz@gmail.com
• www.zozpu.org

POLACY – RODAKOM

Zachowując pamięć wielu pokoleń, wspieramy walczących o naszą i waszą wolność oraz niesiemy pomoc ofiarom wojny na Ukrainie.

Przekaż wpłatę na pomoc humanitarną/medyczną, szczególnie na jej dostarczanie/przewóz do potrzebujących. Wdzięczni z góry za każde wsparcie!

Житомирський Обласний Зwiązek Polaków na Ukrainie na rzecz Polaków z Ukrainy
PKO Bank Polski **SA 02 1020 2368 0000 2602 0650 4080** (PLN, EURO)

Отримувач коштів:

ГО «Житомирська обласна Спілка поляків України» ЄДРПОУ 34394597

р/р **UA653253650000002600201484654**

в ЦФ ПАТ «Кредобанк»